Opłatę pocztową uiszczono ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

ROK XL. Lwów, dnia 25 lipca 1936 r. NUMER 7

TREŚĆ:

1.

Punktualne rozpoczynanie pracy.

Okólnik Pana Ministra W. R. i O. P. Nr. 60 z dnia 1 lipca 1936 r. (B. P. 13007/36).

Zgodnie z poleceniem Pana Prezesa Rady Ministrów, zalecającem kategorycznie rozpoczynanie pracy w urzędach i zakładach państwowych wszystkich instancyj punktualnie o godz. 8, zarządzam, aby wszyscy urzędnicy podległych mi urzędów i instytucyj bez żadnych wyjątków (nie wyłączając szefów) stawiali się do biur tak wcześnie, aby z uderzeniem godziny 8-ej (względnie, jeśli chodzi o urzędników ekspedjujących, o godz. 8.30) mogli rozpocząć normalne swoje zajęcia.

Szefowie podwładnych mi władz, urzędów i instytucyj zechcą wydać odpowiednie zarządzenia i czuwać, aby funkcjonarjusze państwowi rozpoczynali punktualnie pracę. W innych spóźnienia się należy pociągać do odpowiedzialności służbowej.

Wykonanie zarządzenia niniejszego będę kontrolował osobiście i przez podległe sobie organy.

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Świętosławski.*

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. z dnia 6 lipca 1936 r. Nr. O. 14465/36.

Powyższe zarządzenie Pana Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego podaję do wiadomości P. P. Inspektorów Szkolnych i Dyrektorów (Przełożonych, Kierowników) szkół, celem ścisłego stosowania i czuwania, by wszyscy funkcjonarjusze państwowi zatrudnieni w Inspektoratach Szkolnych i Dyrekcjach (Kierownictwach) szkół państwowych ropoczynali pracę punktualnie o godz. 8-ej.

Godziny zatrudnienia nauczycieli reguluje podział godzin.

Kurator Okręgu Szkolnego: (—) *J. Gadomski.*

2.

Oddłużenie funkcjonarjuszów państwowych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 58 z dnia 27 czerwca 1936 r. (I. R. 5556/36).

Wślad za okólnikiem Nr. 15 z dnia 27 lutego 1936 r. (I. R. 1737/36) Ministerstwo na podstawie pisma Prezydjum Rady Ministrów z dnia

25 czerwca 1936 r. Nr. 42-2/34 upoważnia Kuratorja Okręgów Szkolnych oraz Rektoraty Szkół Akademickich do udzielania podległym funkcjonarjuszom pożyczek oddłużeniowych na warunkach, wyszczególnionych w okólniku Pana Prezesa Rady Ministrów Nr. 10 z dnia 25 lutego 1936 r. (42-2/28[1]).

Jednocześnie, w związku z ustępem trzecim okólnika Nr. 15 z dnia 27 lutego 1936 r. (I. R. 1737/36), Ministerstwo oznajmia, że w sprawie określenia warunków, jakim winny odpowiadać podania o pożyczki oddłużeniowe, decydują Kuratorja Okręgów Szkolnych, względnie Rektoraty Szkół Akademickich we własnym zakresie w ramach zasad, ustalonych w powołanym wyżej okólniku Pana Prezesa Rady Ministrów Nr. 10 z dnia 25 lutego 1936 r. (42-2/28).

P. o. Dyrektora Departamentu: (—) *A. Nowak.*

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. z dnia 8 lipca 1936 r. Nr. B. P. 24403/36.

W związku z powyższem zarządzam, co następuje:

I. Zadłużeni funkcjonarjusze państwowi, uprawnieni w myśl obowiązujących przepisów do otrzymywania zaliczek na uposażenie, mogą ubiegać się o udzielenie im pożyczek na spłatę zaciągniętych dawniej zobowiązań, o ile w szczegółowo umotywowanych i należycie udokumentowanych podaniach, skierowanych drogą służbową pod adresem Kuratorjum:

1) udowodnią odpowiedniemi zaświadczeniami państwowych, samorządowych i prywatnych instytucyj kredytowych, jak również zaświadczeniami osób prywatnych, oraz instytucyj, nie zajmujących się wyłącznie udzielaniem kredytu, że długi, na spłatę których przyznana pożyczka wyłącznie będzie użyta, powstały przed dniem 1 grudnia 1935 r.,

2) przedstawią najdokladniej swój stan majątkowy i rodzinny,

3) wykażą wysokość zadłużenia, przekraczającego a) dla utrzymujących 3 lub więcej członków rodziny — 400% uposażenia netto ostatnio pobranego, zaś b) dla samotnych lub utrzymujących do 2 członków rodziny — 500% uposażenia,

4) uzasadnią potrzebę udzielenia im pożyczki i zadeklarują racjonalne jej użycie — w razie przyznanie tejże zgodnie z celem i motywami prośby, na podstawie których pożyczkę tę Kuratorjum im przyzna,

5) wskażą imiennie wierzycieli, którym dług z udzielonej pożyczki

---

[1]) Dz. Urz. O. S. Lw. z 1936 r., str. 115—119.

w całości lub częściowo spłacą, zawsze jednakże do wysokości udzielonej pożyczki,

6) określą dokładnie rodzaj i przyczynę zaciągnięcia długu, tytuł, z jakiego dług powstał, oraz powody, dla których zaciągniętego długu spłacić dotychczas nie mogli,

7) wykażą, że z pożyczki oddłużeniowej dotychczas nie korzystali,

8) wskażą, czy korzystali w ciągu ostatniego roku z zaliczki na uposażenie i czy zaliczkę tę spłacili.

Do podań winny być dołączone: wyciąg ze stanu służby i kwalifikacyjnego, dokumenty, względnie zaświadczenia dla poparcia motywów prośby i udowodnienia posiadania warunków otrzymania pożyczki oddłużeniowej, oraz deklaracje przez funkcjonarjuszów prowizorycznych, względnie stałych, mianowanych po dniu 1 lutego 1934 r., wyrażające zgodę na potrącenie w razie przeniesienia w stan spoczynku niespłaconej ewentualnie części pożyczki z ich uposażenia emerytalnego przez Państwowy Zakład Emerytalny, tudzież poręczenia dwu wypłacalnych ręczycieli, składane przez praktykantów płatnych i osoby, nieposiadające nabytych jeszcze praw emerytalnych, a ubiegające się o udzielenie pożyczki, przekraczającej 3-miesięczne uposażenie, zgodnie z obowiązującemi w tym względzie przepisami.

II. Wysokość pożyczki oddłużeniowej zależna jest od uznania Kuratorjum i od udowodnienia przez petenta potrzeby uzyskania pożyczki w takiej właśnie wysokości.

III. Korzystający z pożyczki oddłużeniowej lub z zaliczki na uposażenie nie powinni w zasadzie ubiegać się równocześnie, względnie w trakcie spłacania jednej z tych o przyznanie zaliczki na uposażenie lub pożyczki oddłużeniowej — chyba, że zajdą wypadki nadzwyczajne i wyjątkowe, uzasadniające tego rodzaju starania.

IV. Celem przeprowadzenia należytej kontroli racjonalnego użycia przyznanych pożyczek oddłużeniowych, zobowiązani są podlegli funkcjonarjusze państwowi w ciągu 1 miesiąca od chwili ich otrzymania do przedkładania Kuratorjum pisemnego wyrachowania się ze sposobu użycia tychże pożyczek, popartego zaświadczeniami tych wierzycieli zaspokojonych, których ubiegający się o pożyczkę wskazali imiennie w prośbie — zgodnie z pkt. I, 5. Nad ścisłem wykonaniem tego postanowienia czuwać będą bezpośrednio Dyrekcje, względnie Inspektoraty Szkolne. W stosunku do funkcjonarjuszów państwowych, którzy udzielonej im pożyczki przez Kuratorjum użyli dla celów innych, niż te, na które im pożyczkę przyznano, będą wyciągane odpowiednie konsekwencje służbowe.

V. Przyznane pożyczki oddłużeniowe wypłacane będą wprost starającym się o nie funkcjonarjuszom państw.

VI. PP. Dyrektorzy i Inspektorzy Szkolni zechcą w przyszłości przy nadsyłaniu podań do Kuratorjum zwracać ścisłą uwagę na odpowiednie udokumentowanie podań przez petentów, oraz na różnorodność pojęć — pożyczka oddłużeniowa (na oddłużenie) i zaliczka na uposażenie, a to ze względu na odmienne zasady i warunki, na jakich jedna lub druga mogą być przyznane.

VII. Okólniki wydane przez Kur. O. S. Lw. w sprawie sposobu opracowywania wniosków, opinjowania podań o zaliczki na uposażenie i terminu przedkładania tychże stosować należy odpowiednio z uwzględnieniem wprowadzonych późniejszych zmian i postanowień okólnika niniejszego do spraw pożyczek oddłużeniowych. Przypominam Dyrekcjom, Inspektoratom Szkolnym, obowiązujący w tym względzie okólnik Kuratorjum O. S. Lw. z dnia 29 marca 1932 r. Nr. BP. 2076/32 (Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1932 r., str. 199) i z dnia 7 kwietnia 1933 r. Nr. BP. 12479/33 — prócz ustępu ostatniego (Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1933 r., str. 98), oraz okólnik Prezesa Rady Ministrów Nr. 26 z dnia 22 czerwca 1934 r. Nr. 42-2/18 (Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1934 r., str. 441) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych w punkcie IV okólnika Prezesa Rady Min. z dnia 25 lutego lutego 1936 r. Nr. 42-2/28 (Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1936 r., str. 115), okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 13 z dnia 22 stycznia 1935 r. Nr. BP. 217/35 (Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1935 r., str. 30), tudzież zarządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 5 grudnia 1935 r. L. D. III. 17772/3/35 (Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1936 r., str. 24).

Nie obowiązuje w przyszłości sporządzanie zbiorowego wykazu dla przedkładanych Kuratorjum podań o zaliczki na uposażenie, względnie o pożyczki oddłużeniowe — z tem jednak zastrzeżeniem, że każde podanie winno być zaopatrzone w te wszystkie dane istotne, które są potrzebne przy rozpatrywaniu wniesionych podań. W opinji do tychże podań należy zawsze podać grupę uposażenia i stanowisko służbowe petenta, wyniki jego pracy, datę ustalenia, sprawdzić dokładnie stan majątkowy, rodzinny i prawdziwość motywów prośby, stwierdzić, czy przeciw petentowi nie toczą się dochodzenia sądowe, względnie dyscyplinarne i czy przyznana pożyczka lub zaliczka celowo będzie użyta.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego: (—) *Wł. Zajdler.*
Naczelnik Biura Personalnego.

3.

Zmiana rozporządzenia o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 r.

Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 393.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), art. 9, 28, 37 i 39 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664), art. 4 rozporządeznia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665, oraz art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320[1]), zmienionem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 272[2]), wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 2: w ust. (2) skreśla się wyrazy: „zwykłem“ i „i miejscowością“; wprowadza się jako ustępy (3) i (4) przepisy następujące:

„(3) Praktykantom przeniesionym na inne miejsce służbowe, celem odbycia dalszej praktyki, przysługuje jedynie dla nich zwrot kosztów podróży i diety wyłącznie za czas przejazdu.

(4) Oficerom rezerwy, powołanym do służby czynnej, celem przemianowania na zawodowych, w razie:

a) delegacji (odkomenderowania) celem odbywania praktyki (aplikacji, stażu), potrzebnej do uzyskania charakteru oficera zawodowego,

b) przeniesienia w związku z uzyskaniem przynależności służbowej po odbyciu praktyki (aplikacji, stażu) —
przysługują diety za czas przejazdu do miejsca delegacji (odkomendero-

---

1) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1934 r., str. 265.

2) Dotyczy osób wojskowych, w Dz. Urz. nie ogłoszono.

wania) i z powrotem, za czas przejazdu z jednego miejsca delegacji (odkomenderowania) do innego, za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego oraz za pierwszą dobę pobytu w każdem miejscu delegacji i za pierwszą dobę pobytu w nowem miejscu służbowem oraz zwrot kosztów przejazdu";

dotychczasowy ustęp (3) staje się ustępem (5);

2) w § 4 ustęp (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Diety wynoszą dziennie dla:

1) Prezesa Rady Ministrów . . . . 70 zł

2) Ministra, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego . . . . 50 zł

3) funkcjonarjuszów państwowych, pobierających uposażenie:

według grupy	II	45	zł
„ „	III	35	„
„ „	IV	25	„
„ „	V	17	„
„ „	VI	13	„
„ „	VII	10	„
„ „	VIII	8	„
„ „	IX	7	„
„ „	X	6	„
„ „	XI – XII	5	„

4) żołnierzy: a) oficerów...... b) podoficerów i szeregowych zawodowych...... c) podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych oraz podchorążych...... 5) sędziów i prokuratorów...... 6) oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej...... — (opuszcza się);

3) w § 4: skreśla się ustęp (2), a ust. (3) i (4) tegoż paragrafu otrzymują numerację (2) i (3); wprowadza się jako ustępy (4) i (5) przepisy następujące:

„(4) Oficerom i szeregowym Policji Państwowej..... (5) Oficerom i szeregowym Straży Granicznej...... — (opuszcza się);

4) w § 5 w ust. (2) w zdaniu ostatniem po wyrazie: „odkomenderowania" wstawia się wyrazy: „na kursy i";

5) w § 6 ustęp (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Jednostką obliczenia diet jest dwudziestoczterogodzinny okres

czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:

a) jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu ponad 6 do 12 godzin połowa diety, ponad 12 do 18 godzin — 75% diety, ponad 18 godzin — cała dieta,

b) jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa krócej niż 24 godziny, należy się za czas ponad 6 do 12 godzin połowa diety, ponad 12 do 18 godzin — 75% diety, ponad 18 godzin — cała dieta;

6) w § 10: (dotyczącym personelu pomiarowego urzędów wojewódzkich — opuszcza się);

7) w § 11: (dotyczącym funk. państw., stanowiących załogę statku szkolnego Państw. Szkoły Morskiej — opuszcza się);

8) w § 14 w ust. (1) punkt 1) otrzymuje brzmienie następujące:

„1) prawo przejazdu I klasą przysługuje funkcjonarjuszom państwowym, pobierającym uposażenie według grup I—V, oficerom w stopniu marszałka, generała, admirała, wiceadmirała, kontradmirała, pułkownika, komandora, podpułkownika, komandora - porucznika, majora i komandora podporucznika, attachés wojskowym ambasad, radcom ambasad, sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grup I—III, oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej, pobierającym uposażenie według grup I—IV, ponadto bez względu na grupę uposażenia, kierownikom władz bezpośrednio podległych władzy naczelnej, naczelnikom wydziałów (biur), inspektorom we władzach naczelnych, starostom i kierownikom starostw, Komisarzowi i Wicekomisarzowi Rządu w Gdyni, Dyrektorowi Policji w Województwie Śląskiem oraz osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach szefów władz naczelnych i przedstawicieli państw obcych, misyj zagranicznych oraz oficerów armij obcych, jak również adjutantom i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi dowódcami pułków i wyższymi";

9) w § 16: w ust. (1) wyrazy: „magistratu (urzędu gminnego)" zastępuje się wyrazami: „zarządu miejskiego (zarządu gminnego)"; w ust. (5) zmienia się kwotę „30 groszy" na „25 groszy";

10) w § 19: w ust. (1) po wyrazach: „przyznaje się" dodaje się wyrazy: „w gminach miejskich"; wprowadza się jako ustęp (5) przepis następujący:

„(5) Jeżeli podróż służbowa następuje w postępowaniu karnem na wezwanie władzy sądowej lub prokuratorskiej, ryczałt za dojazdy wynosi 50 gr za każdy przejazd. To samo dotyczy ryczałtu za przejazdy

w związku z konwojowaniem osób i rzeczy do władz wymiaru sprawiedliwości";

11) w § 20 w ust. (3) po wyrazie: „Postanowienia" dodaje się wyrazy: „co do diet" a po wyrazie: „godzin" kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy: „w razie podróży służbowej z miejsca delegacji (odkomenderowania) do zwykłego miejsca służbowego diety nie przysługują za czas trwania pobytu w zwykłem miejscu służbowem";

12) w § 23: w ust. (2) po wyrazach: „uposażenie pobierane ostatnio" wstawia się wyrazy: „w poprzedniem miejscu służbowem; w ust. (5) wyrazy: „w paragrafie niniejszym" zastępuje się wyrazami: „w rozporządzeniu niniejszem"; wstawia się na końcu jako ustęp (8) przepis następujący:

„(8) Przy przeniesieniach szeregowych Policji Państwowej z jednej miejscowości do innej w obrębie rejonu posterunku przysługuje tylko zwrot kosztów przejazdu, przewozu urządzenia domowego i diety na zasadach podanych w rozporządzeniu niniejszem";

13) paragraf 30 otrzymuje brzmienie następujące: (dotyczy należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia na obszarze W. M. Gdańska — opuszcza się);

14) 15) 16 (w sprawie zmian §§ 37, 39 i 41 o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia poza granicami Państwa — opuszcza się.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia[1]).

Prezes Rady Ministrów: (—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Skarbu: (—) *E. Kwiatkowski*

4.

Dodatki służbowe.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 4 czerwca 1936 r. (Nr. B. P. 3596/36).

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 81).

Na podstawie § 40 pkt. 5, lit. e) oraz § 65 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funk-

---

[1]) 15 lipca 1936 r

cjonarjuszów państwowych do grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24 stycznia 1934 r. (Nr. BP. 2754/34) w sprawie dodatków służbowych, należnych nauczycielom szkół państwowych i publicznych, pozostającym na etacie Państwa, z tytułu nauczania i zajęć nadliczbowych oraz z tytułu pracy w szkołach zawodowych i specjalnych w charakterze wybitnego fachowca (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 5), zmienionem rozporządzeniem z dnia 26 maja 1934 r. (Nr. BP. 8837/34) (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 58), oraz rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 1935 r. (Nr. BP. 10108/35) (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 7, poz. 79) w § 1 dodaje się dwa nowe ustępy o następującem brzmieniu:

„Przy obliczaniu godzin nadliczbowych dla nauczycieli szkół zawodowych, którzy zamiast nauczać w szkole przeprowadzają ćwiczenia polowe związane z nauczaniem przedmiotów zawodowych w ilości godzin, przewyższającej wymiar zajęć, obowiązujący ich w myśl §§ 14 i 17 cytowanego rozporządzenia, należy ilość faktycznie odbytych godzin ćwiczeń w tygodniu zmniejszyć o 1/3 (z zaokrągleniem wyniku do całości) poczem w przypadku, gdy otrzymana liczba jest większa od liczby godzin obowiązującego wymiaru zajęć, — znaleźć różnicę tych liczb; otrzymana różnica stanowić będzie ilość godzin nadliczbowych, za które przysługuje nauczycielowi dodatek służbowy.

W miesiącach, w których nauczyciel otrzymuje w ten sposób obliczoną należność za godziny nadliczbowe, nie mogą mu już być wypłacane dodatki służbowe za godziny nadliczbowe z tytułu nauczania lub innych zajęć w szkole".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia[1]).

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Świętosławski.*

5.

Odciążenie administracji gminnej.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 63 z dnia 10 lipca 1936 r.
(I. Praw. 1012/59/36).

Gmina jest organem wykonawczym całej administracji publicznej. W każdym dziale administracji organa gminne są obciążone zadaniami zleconemi.

---

[1]) 10 lipca 1936 r.

Obowiązek spełniania i sposób załatwiania przez gminę niektórych czynności wynika z samych przepisów prawnych; czynności tych jest bardzo wiele i wymagają one od gminy dużego nakładu pracy.

Niemniej obciążają gminę polecenia wykonawcze władz i organów lokalnych.

Duża liczba tych władz i organów, wielka ilość wydawanych przez nie poleceń, ich nieskoordynowanie i częstokroć niedostosowanie do poziomu pracy gminy — sprawiają, że gmina nie może podołać nałożonym na nią obowiązkom. W gminie wiejskiej, gdzie cały aparat biurowy stanowi z reguły jedna osoba (sekretarz), polecenia do niej kierowane stają się w znacznym stopniu wprost niewykonalne.

Ten stan rzeczy pociąga za sobą poważne następstwa dla całej administracji publicznej. Władze administracyjne we wnioskach swych i decyzjach opierają się w znacznej mierze na danych dostarczonych przez gminę. Omawiane warunki, w jakich pracują organa gminne powodują, że dane te są niejednokrotnie błędne, i prowadzą do błędnych wniosków i decyzyj. W ten sposób przeciążenie gminy jest ważnym powodem niedomagań działalności władz administracyjnych.

Skutki przeciążenia gminy czynnościami zleconemi odbijają się ujemnie również w dziedzinie własnych zadań gminy jako to: opieki społecznej, oświaty, zdrowia publicznego, budowy i utrzymania dróg i t. d. Zadania te coraz więcej są zaniedbywane, gdy z braku dostatecznych dochodów gmina ogranicza swój budżet do wydatków administracyjnych i pod naciskiem konieczności skierowuje swe wysiłki do zadań zleconych.

Wzywam przeto podległe mi władze i urzędy, aby zredukowały do granic niezbędnej potrzeby polecenia wykonawcze kierowane do gmin i dostosowały je do poziomu pracy organów gminnych, oraz oględnie korzystały z ogólnych postanowień ustawowych, powołujących gminę do pomocy i współdziałania z władzami administracyjnemi. Zarazem zakazuję bezwzględnie obarczanie gmin czynnościami prawnie nieuzasadnionemi i polecam ścisłe przestrzeganie przepisów w sprawie koordynacyj zleceń wykonawczych (art. 68/5 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294).

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Świętosławski.*

Art. 68 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 35, poz 294.

(1) Bezpośredni nadzór nad czynnościami przełożonych gmin z zakresu administracji rządowej tak działów zespolonych w wojewódzkich i powiatowych władzach administracji ogólnej, jak i działów niezespolonych sprawuje w stosunku do gmin

wiejskich i miast, zarówno wydzielonych, jak i niewydzielonych z powiatowych związków samorządowych, właściwa powiatowa władza administracji ogólnej.

(2) W przypadkach, gdy prezydenci miast orzekają w charakterze władz administracji ogólnej, nadzór nad nimi wykonywa wojewoda.

(4[1]) Bezpośredni nadzór nad określonemi w ust. (1) i (2) czynnościami prezydenta miasta stoł. Warszawy sprawuje komisarz Rządu m. st. Warszawy. W przypadkach, gdy prezydent miasta działa w charakterze wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, nadzór sprawuje właściwy minister.

(5) Władze, o których mowa w ust. (1), (2) i (4), koordynują kierowane do przełożonych gmin polecenia władz rządowych działów niezespolonych w wojewódzkiej i powiatowej władzy administracji ogólnej oraz wydają przełożonym gmin na życzenie zainteresowanych władz potrzebne zarządzenia. Władze rządowe działów niezespolonych w wojewódzkiej i powiatowej władzy administracji ogólnej kierują ogólne instrukcje dla przełożonych gmin za pośrednictwem władz, o których mowa w ust. (1), (2) i (4). Władze rządowe działów niezespolonych mogą dokonywać lustracji agend związków samorządowych tylko w porozumieniu z władzami, o których mowa w ust. (1), (2) i (4). Ostatnie postanowienie nie dotyczy władz wojskowych w zakresie ich uprawnień[2]).

6.

Stosowanie kontroli dewizowej do funkcjonarjuszów państwowych.

Pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 30 czerwca 1936 r. L. B. P. 7250/36.[3])

Nr. O. 14416/36. Zachodzą coraz częściej wypadki, że urzędnicy państwowi różnych dykasteryj usiłują przy wyjazdach prywatnych na obszar W. M. Gdańska lub zagranicę, nie poddawać się rewizji walutowej.

Odstępowanie od niepoddawania funkcjonarjuszów państwowych rewizji osobistej i tem samem stwarzania dla nich pewnych przywilejów w formie nietykalności osobistej nie jest niczem uzasadnione i wzbudzałoby u współpodróżujących niezadowolenie i podejrzenia z powodu odmiennego ich traktowania.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu prosi o spowodowanie pouczenia podległych funkcjonarjuszów, że przepisy dekretu Prezydenta Rzeczypspolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego

---

1) Ust. 3 opuszczono.

2) Dalsze ustępy 6—9 opuszczono.

3) Podane do wiadomości i pouczenia podległych funkcjonarjuszów pismem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 1 lipca 1936 r. Nr. I. R. 5437/36.

z zagranicą oraz obrotu zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249) oraz wszelkie rozporządzenia i zarządzenia wydane na podstawie lub w wykonaniu tego dekretu obowiązują wszystkich obywateli, zatem również funkcjonarjuszów państwowych i samorządowych i że przy wyjeździe zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska powinni bez oporu i okazywania jakiejkolwiek niechęci poddawać się wszelkim zarządzeniom organów, wykonujących kontrolę dewizową.

Minister Skarbu: (—) *E. Kwiatkowski.*

7.

Działalność Związku Bibljotekarzy Polskich.

Pismo Min. W. R. i O. P. z dnia 10 lipca 1936 r. Nr. II. P. 3132/36.

Nr. O. 15447/36. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwraca uwagę na działalność fachową Związku Bibljotekarzy Polskich, mającą znaczenie dla bibljotekarstwa szkolnego. Związek ten jest osobą prawną, jego siedzibą — miasto st. Warszawa, a terenem działalności — cała Rzeczpospolita Polska. Zadaniem Związku jest między innemi: zespalanie bibljotekarzy polskich, celem skutecznego działania w kierunku nabywania i pogłębiania fachowej wiedzy, czuwanie nad prawidłową organizacją i rozwojem bibljotek, czytelń i pracowni bibljograficznych, oraz nad rozszerzaniem i podtrzymywaniem zamiłowań do naukowej i fachowej pracy w dziedzinie bibljotekarstwa i bibljografji. Dla spełnienia tych zadań Związek Bibljotekarzy urządza fachowe kursy, odczyty, wystawy, wycieczki bibljotekarskie i współdziała w szerzeniu wykształcenia zawodowego.

Z ramienia Związku działa w Warszawie Poradnia Bibljoteczna (ul. Marszałkowska 69 m. 5, telefon 8.40-93), która codziennie udziela informacyj i pomocy w zakresie organizacji i administracji bibljotek, dostarcza wykazów bibljograficznych, formularzy i wzorów urządzeń bibljotecznych, podaje literaturę fachowo-bibljotekarską i t. p.

Związek Bibljotekarzy posiada w chwili obecnej swoje Koła w Krakowie, Lublinie, Lwowie, Poznaniu, Warszawie, Wilnie i Łodzi.

Zdając sobie sprawę z ważności fachowego przygotowania pracowników bibljotecznych nietylko w bibljotekach naukowych, posiadających personel wykwalifikowany (praktyka i państwowy egzamin bibljotekarski), ale i w innych, mniejszych bibljotekach, zwłaszcza szkolnych, zachęcam ogół nauczycieli, a w szczególności pełniących obowiązki bibljotekarzy w centralnych bibljotekach pedagogicznych przy poszcze-

gólnych kuratorjach okręgów szkolnych oraz w szkołach średnich ogólno- kształcących, powszechnych i zawodowych, by dla nabycia znajomości zasad bibljotekarstwa, uzupełnienia ich i pogłębienia brali czynny udział w pracach Związku Bibljotekarzy Polskich, uczestniczyli w jego zebraniach dyskusyjnych, kursach i ćwiczeniach.

Podsekretarz Stanu: (—) *Jerzy Ferek Błeszyński.*

8.

Nowa ortografja.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 24 czerwca 1936 r. (Nr. II. Pr. 3806/36) o wprowadzeniu w szkołach nowej ortografji. Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 80.

Na podstawie art. 2, ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 389) zarządzam, co następuje:

§ **1.** Wprowadzam w szkołach zasady nowej ortografji, uchwalone przez Komitet Ortograficzny Polskiej Akademji Umiejętności, a ustalone w wydawnictwie: Uchwały Komitetu Ortograficznego Polskiej Akademji Umiejętności, Kraków 1936.

§ **2.** Sposób wprowadzenia nowej ortografji określa oddzielna instrukcja, ogłoszona jako załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ **3.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1936 r.

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Świętosławski,*

I n s t r u k c j a

w sprawie wprowadzenia nowej ortografji w szkołach ogólnokształcących, zawodowych i w szkołach wieczornych dla dorosłych.

I. Sposób wprowadzenia nowej ortografji w nauce szkolnej.

Nową ortografję wprowadza się zasadniczo we wszystkich klasach (oddziałach) szkół ogólno-kształcących, klasach i kursach szkół zawodowych oraz w szkołach wieczornych dla dorosłych od początku roku szkolnego 1936/37. Do stosowania zasad nowej ortografji należy uczniów wdrażać stopniowo; w ciągu roku szk. 1936/37 można ustosunkowywać się tolerancyjnie do omyłek, popełnianych przez nich w swobodnych wypracowaniach piśmiennych. W ćwiczeniach ortograficznych natomiast należy położyć nacisk na poprawne stosowanie zasad nowej ortografji. Przy nadarzających się sposobnościach nauczyciel winien uświa-

domić uczniom odstępstwa od zasad nowej ortografji, występujące w podręcznikach, w których zastosowano ortografję dotychczasową, i dać wskazówki poprawienia podręcznika.

A. Szkoła powszechna trzeciego stopnia.

1. W związku z wprowadzeniem nowej ortografji zmienia się materjał z zakresu ortografji, wymieniony w programie[1]) publicznych szkół powszechnych trzeciego stopnia z polskim językiem nauczania, jak następuje:

Klasa V (na stronie 116).

Materjał ortograficzny: a) użycie liter ó obok u, rz obok ż i sz, h obok ch; litery ą i ę obok połączeń literowych om, on, em, en w wyrazach rodzimych i obcych (typy: wąs, brąz — kompas, konwalja, zamęt — atrament); pisownia końcówek narzędnika i miejscownika liczby pojedyńczej i narzędnika liczby mnogiej w deklinacji zaimkowej i przymiotnikowej: ym, ymi; czasowników: ą, ę, am, emy, imy; pisownia niektórych cząstek wyrazów: ski, dzki, cki, stwo, dztwo, ctwo i t. p.; łączne i rozdzielne pisanie wyrazu nie i cząstki by; znaki przestankowe w zdaniu rozwiniętem i złożonem;

b) pisownia często spotykanych wyrazów obcych (litery i i j), pisownia początkowych cząstek wyrazu z i s.

Klasa VI (na stronie 161—162).

Materjał ortograficzny: a) użycie liter ó obok u, rz obok ż i sz, h obok ch; grupy głosek kie, gie i ke, ge w wyrazach swojskich i zapożyczonych; najważniejsze przypadki pisowni poszczególnych form deklinacji rzeczowników (np. końcówki: ą, i om, ę i e, i i ij i t. p), przymiotników, zaimków, liczebników (np. końcówki ym, ymi, formy dwu, dwóch i t. p.; imiesłowy na łszy i wszy; pisownia form bezokolicznika: yć, eć, ić, ć, c, dalsza wprawa w użyciu znaków przestankowych w zdaniu pojedyńczem rozwiniętem oraz zdaniu złożonem;

b) pisownia często spotykanych wyrazów obcych (litery i i j); użycie pojedyńczych i podwójnych liter (miękki, ranny, szklany); łączne i rozdzielne pisanie przymiotników złożonych, przysłówków i zrostów, cząstek: no, że li, czy; pisownia początkowych cząstek wyrazu z i s, ś i ź.

---

[1]) Program nauki w publicznych szkołach powszechnych trzeciego stopnia z polskim językiem nauczania (Tymczasowy), Wydanie Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych we Lwowie z r. 1934.

2. W klasach I—IV nie należy wprowadzać specjalnych ćwiczeń, mających na celu opanowanie nowej ortografji. Przyswajanie uczniom sposobu pisania, dostosowanego do nowych zasad, wystąpi przygodnie w związku z różnemi ćwiczeniami piśmiennemi.

Jeżeli w klasie I pojawi się w elementarzu niezgodność z zasadami nowej ortografji (takie przypadki są w zatwierdzonych do użytku szkolnego elementarzach nieliczne), nauczyciel winien wyraz lub zdanie podane w elementarzu napisać na tablicy według nowej ortografji i polecić uczniom wprowadzić w tekście elementarza odpowiednie poprawki. Zdań lub wyrazów, wymienionych w elementarzu, w których występują niezgodności z nową ortografją, nie należy zadawać do przepisywania ani na pracę domową ani też na pracę cichą w klasie.

W klasach II—IV należy unikać zadawania do przepisywania z książki (czytanki) takich urywków, w których występują niezgodności z nową ortografją. Jeżeli zaś to jest nieuniknione, należy przed przepisaniem polecić uczniom wprowadzić w tekście odpowiednie poprawki.

Teksty, przeznaczone do pisania z pamięci i ze słuchu, powinny być pisane według nowej ortografji (nie należy ich jednak specjalnie układać).

Ponieważ materjał ortograficzny, wymieniony w programie klasy V i VI (por. wyżej pkt. 1), zawiera wszystkie te przypadki, w których nowa ortografja wprowadza zmiany, należy w tych klasach organizować celowo ćwiczenia, mające doprowadzić do opanowania nowego sposobu pisania. Dotychczas zatwierdzone podręczniki do ćwiczeń ortograficznych poddane zostaną rewizji i po jej przeprowadzeniu ukażą się w druku w postaci, dostosowanej do zasad nowej ortografji.

W klasie VII należy z początkiem roku szkolnego organizować systematyczne ćwiczenia w zakresie zmian, wprowadzonych przez nową ortografję, następnie zaś utrwalać nowy sposób pisania, w szczególności w związku z przewidzianem w programie powtarzaniem całości materjału ortograficznego.

B. Szkoły powszechne pierwszego i drugiego stopnia.

W klasach I i II szkół powszechnych pierwszego stopnia oraz w klasach I—V szkół powszechnych drugiego stopnia należy dostosować się do wskazań, podanych powyżej dla szkół trzeciego stopnia.

W klasach III i IV szkół powszechnych pierwszego stopnia oraz w klasie VI szkół powszechnych drugiego stopnia wprowadzenie nowej ortografji będzie znacznie ułatwione wskutek używania przez uczniów podręczników, dostosowanych do jej zasad.

C. Szkoły średnie ogólnokształcące, szkoły zawodowe oraz szkoły wieczorne dla dorosłych.

We wszystkich klasach szkół średnich ogólno-kształcących, klasach i kursach szkół zawodowych oraz w szkołach wieczornych dla dorosłych należy z początkiem roku szkolnego organizować systematyczne ćwiczenia w zakresie zmian, wprowadzonych przez nową ortografję, następnie zaś utrwalać nowy sposób pisania przy nadarzających się sposobnościach. W przypadkach wątpliwych uczniowie powinni posługiwać się słownikiem ortograficznym.

II. Sposób wprowadzenia nowej ortografji w wydawnictwach szkolnych.

1. Nowa ortografja będzie wprowadzona:

a) W podręcznikach dla klas III i IV szkół powszechnych pierwszego stopnia oraz dla klasy VI szkół powszechnych drugiego stopnia.

b) W podręcznikach do nauki religji rzymsko-katolickiej dla klasy III szkół powszechnych trzeciego stopnia oraz dla klasy I gimnazjum. Podręczniki wyżej wymienione znajdą się w użytku szkolnym z początkiem roku szkolnego 1936/37.

c) We wszystkich podręcznikach i wydawnictwach, które zostaną zatwierdzone do użytku szkolnego po dniu 1 września 1936 r.

2. Dawna ortografja może być nadal stosowana:

a) W nowych nakładach podręczników, które zostały dozwolone do użytku szkolnego przed dniem 1 września 1936 r. — aż do upłynięcia okresu dozwolenia danego podręcznika; przepis ten nie obejmuje podręczników do nauki ortografji.

b) W nowych nakładach książek pomocniczych i książek do czytania dla młodzieży, zatwierdzonych do użytku szkolnego przed dniem 1 września 1936 r. — aż do 1 września 1940 r.

3. Wszelkie książki i wydawnictwa szkolne, drukowane według zasad dawnej ortografji, a znajdujące się w bibljotekach szkolnych, mogą pozostawać w użytku szkolnym aż do zupełnego zniszczenia.

9.

Legitymacje szkolne uczniów (słuchaczy), kończących lat 30.

Pismo Min. W. R. i O. P. z dnia 30 czerwca 1936 r. Nr. I. Praw. 2540/36.

Nr. O. 14643/36. W związku z zapytaniami, jak postępować w przypadku, gdy w terminie wystawiania legitymacji uczeń (słuchacz) nie ma

jeszcze ukończonych 30 lat, lecz kończy je w ciągu bieżącego roku, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego po porozumieniu się z Ministerstwem Komunikacji wyjaśnia, że uczniowie (słuchacze), którzy w danym roku kalendarzowym kończą 30 lat, mogą jeszcze korzystać z legitymacyj szkolnych, uprawniających do zniżek kolejowych do końca stycznia następnego roku kalendarzowego, poczem klauzula o uprawnieniu do ulg kolejowych powinna być na legitymacji bezwzględnie przekreślona.

Wobec powyższego uczniom (słuchaczom), którzy ukończyli 30 lat i:

a) posiadają legitymacje wzoru Nr. 1 a) — klauzulę o uprawnieniu do ulg kolejowych należy skreślać przy zatwierdzaniu ważności legitymacji na drugie półrocze szkolne (w końcu stycznia),

b) posiadają legitymacje wzoru Nr. 1 b) lub 1 c) — klauzulę o uprawnieniu do ulg kolejowych należy skreślać również w końcu stycznia, przy potwierdzaniu ważności legitymacji na miesiąc luty.

Naczelnik Wydziału: (—) *Dr. Z. Kwiatkowski.*

10.

Dodatki w naturze dla nauczycieli państwowych szkół rolniczych.

Ekwiwalent pieniężny za naturalja dla nauczycieli państwowych szkół rolniczych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 65 z dnia 14 lipca 1936 r. (B. P. 8880/36).

W związku z wątpliwościami jakie nasunęły się niektórym kuratorjom okręgów szkolnych przy stosowaniu rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 stycznia 1936 r. o dodatkach w naturze dla nauczycieli państwowych ludowych szkół rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 89[1]), Ministerstwo W. R. i O. P. wyjaśnia co następuje:

1. Omawiane rozporządzenie odnosi się, jak to wynika z samego brzmienia jego tytułu, do nauczycieli państwowych ludowych szkół rolniczych, utrzymywanych przez Państwo.

2. Ekwiwalent pieniężny w kwocie 30 zł miesięcznie przyznany kierownikom (czkom) i nauczycielom (lkom) państwowych ludowych szkół rolniczych w miejsce przewidzianych w art. 6, ust. 3 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. naturaljów, przysługuje również i instruktorom tych szkół, jako należącym do personelu nauczycielskiego w rozumieniu po-

[1]) Dz. Urz. Kur O. S. Lw. z 1936 r., str. 83.

wołanego art. 6, pkt. 3 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 398), za czem przemawia również art. 1, ust. 4 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli, który zrównuje w prawach instruktorów z nauczycielami.

3. Nauczyciele kontraktowi omawianych szkół rolniczych otrzymują wynagrodzenie, ustalone w umowie o pracę z nimi zawartej. Ekwiwalent pieniężny więc przysługuje im o tyle, o ile został objęty wspomnianą umową o pracę.

4. Ekwiwalent pienężny, przewidziany rozporządzeniem Ministra W. R. i O. P. z dnia 21 stycznia 1936 r. nie jest ani dodatkiem służbowym ani funkcyjnym i winien być wypłacany niezależnie od zasiłku wyrównawczego; § 64 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zmniejszeniu zasiłku wyrównawczego nie ma zatem zastosowania przy przyznawaniu wspomnianego ekwiwalentu pieniężnego.

Dyrektor Biura Personalnego: (—) *W. Przybyłowicz.*

11.

Komisje egzaminacyjne mistrzowskie przy szkołach mistrzów (majstrów) budowlanych oraz przy szkołach mistrzów (majstrów) rzemiosł budowlanych.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 16 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 378).

Na podstawie art. 158 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) zarządzam, co następuje:

§ **1.** Celem umożliwienia uzyskania tytułu „mistrz“ (majster), łącznie z nazwą rzemiosła mularskiego, ciesielskiego, kamieniarskiego, blacharskiego, dekarskiego, zduńskiego lub studniarskiego, absolwentom państwowych lub przez Państwo uznanych szkół mistrzów (majstrów) budowlanych oraz szkół mistrzów (majstrów) rzemiosł budowlanych — tworzy się dla tych rzemiosł komisje egzaminacyjne mistrzowskie przy szkołach, których wykaz w drodze zarządzeń ustali Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ **2.** Komisje, o których mowa w § 1, działają zgodnie z regulaminem, stanowiącym załącznik do rozporządzenia niniejszego.

§ **3.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Regulamin

komisyj egzaminacyjnych mistrzowskich dla rzemiosł: mularstwa, ciesielstwa, kamieniarstwa, blacharstwa, dekarstwa, zduństwa i studniarstwa, przy szkołach mistrzów (majstrów) budowlanych oraz szkołach mistrzów (majstrów) rzemiosł budowlanych państwowych lub przez Państwo uznanych za równorzędne.

§ 1. Do egzaminu na mistrza (majstra) mularskiego, ciesielskiego, kamieniarskiego, blacharskiego, dekarskiego, zduńskiego lub studniarskiego przed komisją egzaminacyjną, utworzoną na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 16 czerwca 1936 r. w sprawie utworzenia komisyj egzaminacyjnych mistrzowskich przy szkołach mistrzów (majstrów) budowlanych oraz przy szkołach mistrzów (majstrów) rzemiosł budowlanych, przystąpić może kandydat, który ukończył w jednej z państwowych lub przez Państwo uznanych za równorzędnę szkół mistrzów (majstrów) budowlanych lub szkół mistrzów (majstrów) rzemiosł budowlanych, pełny kurs nauki danego rzemiosła i otrzymał świadectwo ukończenia szkoły.

§ 2. Podanie o dopuszczenie do egzaminu mistrzowskiego, skierowane do komisji egzaminacyjnej, właściwej dla danej szkoły, należy wnieść do dyrektora szkoły.

Do podania należy dołączyć: 1) świadectwo ukończenia szkoły mistrzów (majstrów) budowlanych lub szkoły mistrzów (majstrów) rzemiosł budowlanych, 2) świadectwo co najmniej 3-letniej praktyki w danem rzemiośle, odbytej przed wstąpieniem do szkoły, oraz co najmniej 18-miesięcznej, odbytej w okresie od wstąpienia do szkoły do chwili przystąpienia do egzaminu mistrzowskiego, 3) opłatę egzaminacyjną, 4) dwie niepodklejone fotografje, 5) własnoręcznie napisany krótki życiorys.

Pożądane jest dołączenie do podania dokumentów technicznych (planów, kosztorysów, dzienników robót) z robót, przy których kandydat był zatrudniony.

Komisja egzaminacyjna może nie uwzględnić podania o dopuszczenie do egzaminu mistrzowskiego, jeśli zawiera ono braki, wynikające z ustępu drugiego. Od decyzji takiej służy odwołanie do kuratora okręgu szkolnego w terminie 14-dniowym, licząc od nia następnego po jej otrzymaniu.

§ 3. Termin i miejsce egzaminu wyznacza kurator okręgu szkolnego w porozumieniu z właściwą terytorjalnie izbą rzemieśniczą.

§ 4. Kurator okręgu szkolnego ustala skład komisji egzaminacyjnej, powołując jej członków, oraz mianuje przewodniczącego. W skład ko-

misji wchodzi ponadto 2 członków, delegowanych przez właściwą terytorjalnie izbę rzemieślniczą spośród mistrzów danego rzemiosła.

§ 5. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej co najmniej na 28 dni naprzód zawiadamia o terminie i miejscu egzaminu członków komisji i kandydatów do egzaminu.

§ 6. Egzamin składa się z dwóch części: z egzaminu praktycznego i z egzaminu teoretycznego.

§ 7. Celem egzaminu praktycznego jest stwierdzenie, że kandydat posiada dostateczną sprawność w projektowaniu przeciętnych i wykonywaniu nawet trudniejszych prac oraz niezbędną znajomość techniki i materjałów w zakresie koniecznym do samoistnego prowadzenia danego rzemiosła i kształcenia w niem uczniów.

§ 8. Egzamin praktyczny polega na samodzielnem zaprojektowaniu pracy próbnej na temat podany przez przewodniczącego i na całkowitem lub częściowem jej wykonaniu — zależnie od wskazania przewodniczącego. Termin wykonania pracy próbnej, który nie może być dłuższy niż 3 dni robocze, określa przewodniczący.

Praca próbna winna być tak wybrana, aby odpowiadała celowi, wymienionemu w § 7, i nie była połączona ze znacznemi kosztami.

Nadzór nad wykonaniem pracy próbnej przez kandydata sprawuje członek komisji, wyznaczony w tym celu przez przewodniczącego. Przewodniczący może spośród członków komisji wyznaczyć więcej niż jedną osobę do sprawowania nadzoru.

Osoba, sprawująca nadzór nad wykonaniem pracy próbnej, wystawia zaświadczenie pisemne, że kandydat wykonał pracę próbną samodzielnie i bez niczyjej pomocy. Jeżeli jakakolwiek pomoc była okazana, należy w zaświadczeniu wymienić, w jakim zakresie.

§ 9. O ile wykonana praca próbna nie pozwala na dostateczne stwierdzenie danych, o których mowa w § 7, komisja może zarządzić, by kandydat wykonał pracę dodatkową na zasadach, wymienionych w §§ 7 i 8.

§ 10. Jeżeli komisja stwierdzi na podstawie wykonanej pracy próbnej, że kandydat odpowiada warunkom § 7, zostaje on dopuszczony do egzaminu ustnego teoretycznego.

§ 11. Egzamin teoretyczny ma na celu stwierdzenie, czy kandydat posiada dostateczne wiadomości teoretyczne zawodowe oraz pomocnicze w zakresie koniecznym do samoistnego prowadzenia danego rzemiosła i kierowania praktycznem kształceniem terminatorów.

W szczególności kandydat winien wykazać, że jest dokładnie obznajomiony z konstrukcją najważniejszych maszyn i przyrządów, używanych w danem rzemiośle i że potrafi je stosować, że posiada dostateczne

wiadomości o materjałach, używanych w danem rzemiośle i ich wytrzymałości oraz, że posiada podstawowe wiadomości z mechaniki, chemji, fizyki i geometrji, konieczne do należytego wykonywania zawodu.

Ponadto kandydat powinien wykazać podstawowe wiadomości z dziedziny ustawodawstwa (w szczególności: wekslowego, czekowego, o ochronie pracy, o ubezpieczeniach społecznych, o urlopach, o prawie przemysłowem, o prawie budowlanem) oraz umiejętność przeprowadzenia kalkulacji kosztów robocizny i cen materjałów, a także prowadzenia ksiąg, rachunkowości i korespondencji kupieckiej.

Kandydat powinien również wykazać znajomość podstawowych zasad ustroju Państwa oraz samorządu terytorjalnego i gospodarczego.

§ 12. Egzamin teoretyczny winien być poprzedzony omówieniem z kandydatem wykonanej przez niego pracy próbnej oraz prac z zakresu jego praktyki — na podstawie dokumentów technicznych lub bez tych dokumentów.

§ 13. Egzamin teoretyczny powinien trwać nie dłużej niż 2 godziny, przyczem nie należy kandydata pytać bez przerwy dłużej niż 30 minut.

§ 14. Po ukończeniu egzaminu komisja orzeka zwyczajną większością głosów o wyniku egzaminu, przyczem w wypadku równej ilości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Wstrzymanie się od głosowania jest równoznaczne z głosowaniem przeciw wynikowi pomyślnemu.

§ 15. Przewodniczącemu komisji oraz jej członkom przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu przeciwko uchwale komisji.

Sprzeciw winien być pod rygorem nieważności zgłoszony bezpośrednio po powzięciu uchwały ustnie do protokołu z egzaminu, a następnie w ciągu trzech dni wniesiony na piśmie wraz z uzasadnieniem do kuratora danego okręgu szkolnego.

Zgłoszenie sprzeciwu wstrzymuje aż do czasu jego rozstrzygnięcia wydanie kandydatowi świadectwa złożenia egzaminu.

O słuszności sprzeciwu i jego skutkach decyduje ostatecznie kurator okręgu szkolnego.

§ 16. W razie pomyślnego wyniku egzaminu komisja egzaminacyjna wydaje kandydatowi świadectwo złożenia egzaminu mistrzowskiego na druku według załączonego wzoru (załącznik II).

Świadectwo złożenia egzaminu opatrzone pieczęcią szkoły, przy której komisja działa, podpisuje przewodniczący, jeden z przedstawicieli izby rzemieślniczej oraz dyrektor szkoły, jeśli nie jest on przewodniczącym komisji.

§ 17. W razie niepomyślnego wyniku egzaminu komisja oznacza

termin, po upływie którego kandydat może poddać się egzaminowi ponownie.

§ 18. Członków komisji obowiązuje tajemnica obrad.

§ 19. Ze wszystkich posiedzeń i czynności komisji są sporządzane na miejscu protokoły przez jednego z członków komisji, wyznaczonego przez przewodniczącego. Protokoły winny być podpisane przez wszystkich członków komisji.

W protokole z przebiegu egzaminu teoretycznego należy podać czas trwania egzaminu oraz krótką treść pytań i odpowiedzi.

§ 20. Wszelkiemi sprawami, związanemi z działalnością komisji, zarządza przewodniczący.

§ 21. Druki, przybory pisemne i pomoc kancelaryjna, potrzebne komisji, winien dostarczyć dyrektor szkoły.

§ 22. Przewodniczący komisji w ciągu dni 14 po ukończeniu egzaminu winien złożyć sprawozdanie pisemne z jego przebiegu kuratorowi okręgu szkolnego oraz przesłać do wiadomości izbie rzemieślniczej.

§ 23. Akta egzaminacyjne przechowuje się w archiwum szkoły, przy której działa komisja.

Świadectwa z praktyk, jak również świadectwa szkolne, ulegają zwrotowi.

§ 24. Wysokość opłaty egzaminacyjnej wynosi 30 złotych.

W wypadkach odstąpienia od egzaminu, jako też w wypadkach niepomyślnego dla kandydata wyniku egzaminu, opłata nie ulega zwrotowi.

W wypadkach wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie, kurator okręgu szkolnego może na wniosek dyrektora szkoły, ukończonej prze kandydata, całkowicie lub częściowo zwolnić kandydata od obowiązku uiszczenia opłaty egzaminacyjnej.

§ 25. Koszta, związane z wykonaniem pracy próbnej, ponosi kandydat.

§ 26. Z pobranych opłat egzaminacyjnych przysługuje członkom komisji egzaminacyjnej zwrot kosztów podróży (przejazd II klasą kolei) oraz wynagrodzenie w wysokości kwoty, powstałej z podziału na równe części między członków komisji sumy pobranych opłat po wypłaceniu kosztów podróży.

Postanowienia ustępu poprzedniego nie mają zastosowania do funkcjonarjuszów państwowych lub samorządowych, jeśli przysługują im diety i zwrot kosztów podróży z tytułu wyznaczenia ich do uczestnictwa w komisji.

WZÓR
(do § 16 regulaminu komisyj egzaminacyjnych mistrzowskich)

....
(nazwa szkoły, przy której działa komisja)

Komisja Egzaminacyjna Mistrzowska dla rzemiosła ....

Nr. ....

ŚWIADECTWO ZŁOŻENIA EGZAMINU MISTRZOWSKIEGO.

....
(imię i nazwisko kandydata)

Fotografja

urodzony dnia .... w roku.......... w ....

pow. .... woj. .... wyznania ....

po ukończeniu szkoły ....

....

(podać pełną nazwę szkoły państwowej lub przez Państwo uznanej za równorzędną, w ostatnim wypadku dodać „uznana przez Państwo zarządzeniem Ministra W. R. i O. P. z dnia .... Nr. .... *)

złożył egzamin mistrzowski w rzemiośle ....

w dniu .... roku .... przed Komisją Egzaminacyjną Mistrzowską przy ....

powołaną nu podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16 czerwca 1936 r. w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie utworzenia komisyj egzaminacyjnych mistrzowskich przy szkołach mistrzów (majstrów) budowlanych oraz przy szkołach mistrzów (majstrów) rzemiosł budowlanych (Dz. U R. P. Nr. 52, poz. 378) i z mocy art. 158 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) ma prawo używać tytułu „mistrz ....“

.............................., dnia .... roku ....

Za Komisję Egzaminacyjną:

Przedstawiciel Izby Rzemieślniczej — Przewodniczący

m. p. — Dyrektor Szkoły

12.

Organizacja roku szkolnego w szkolnictwie zawodowem rolniczem.

Okólnik Ministra W. R. i O. P. Nr. 57 z dnia 26 czerwca 1936 r. (III. Rol. 2593/36).

Na podstawie § 5 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 4 maja 1935 r. (Nr. II. Pr. 2332/35. Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z 1935 r. Nr. 4, poz. 36[1]), Ministerstwo ustala następującą organizację roku szkolnego w szkołach zawodowych rolniczych:

Typy szkół	Rok szkolny		Półrocza nauki szkolnej		
			Pierwsze	Drugie	
	Początek	Koniec	I okres szkolny	II okres szkolny	III okres szkolny
I. Państw. Semin. dla Naucz. Szk. Roln. w Sokołówku	1. I.	31. XII.	15. I.— 30. VII.	16. VIII.—22. XII.	
II. Szkoły rolnicze.					
1. Średnie (licea, Szk. Rolnicza w Cieszynie, średnie typu dawnego)	1. IX.	31. VIII.	15. IX.— 22. XII.	10. I.— 31.—III.	1. IV.— 21. VI.
2. Niższe					
a) trzyletnie	1. IX.	31. VIII.	3. IX.— 22. XII.	10. I.— 31. III.	1. IV.— 21. VI.
b) półtoraroczne	1. XI.	31. III.	5. XI.— 31 III.	1. IV.— 4. XI.	5. XI.— 31. III.
c) roczne d) przysposobienia rolniczego e) przysposobienia gospodyń wiejskich	1. I.	31. III.	15. I.— 15. VII.	16. VII.—14. XII.	
f) dwuzimowe	1. XI.	31. III.	5. XI.— 31. III.	1. IV.— 4. XI.	5. XI.— 31. III.
g) pięciomiesięcz.	ustalają kuratorja okręgów szkolnych				

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1935 r., str. 202.

Typy szkół	Rok szkolny		Półrocza nauki szkolnej		
			Pierwsze	Drugie	
	Początek	Koniec	I okres szkolny	II okres szkolny	III okres szkolny
III. Szkoły ogrodnicze					
1. Średnie					
a) Państw. Szk. Ogrodnictwa w Poznaniu	I. XI.	31. VIII.	15. IX.—15. XI.	16. XI.—28. II.	4. III.—15. VI.
b) średnie typu dawnego	I. IX.	31. VIII.	3. IX.—22. XII.	10. I.—31. III.	1. IV.—21. VI.
2. Niższe					
a) trzyletnie	1. IV.	31. III.	1. IV.—30. IX	1. X.—22. XII.	10. I.—31. III.
b) dwuletnie	1. X.	30. IX.	1. X.—22. XII.	10. I.—31. III.	1. IV.—30. IX.
c) Kursy w Zaszczykach	1. I.	31. XII.	15. I.—30. VI	1. VII.—14. XII.	
IV. Inne szkoły i kursy.					
1. Mleczarsko-sewarska w Rzeszowie	1. IV.	31. III.	I. IV.—30. IX.	I. X.—31. III.	
2. Mleczarsko-serowarska we Wrześni	1. I.	31. XII.	15. I.—14. VII.	15. VII.—14. I.	
3. Spółdzielcza w Nałęczowie	1. I.	31. XII.	15. I.—14. VII.	15. XII.—14. XII.	
4. Drobiarska w Julinie	1. X.	31. VII.	I. X.—31. III.	1. IV.—31. VII.	
5. Kursy chmielarskie w Szubkowie	ustala kuratorjum okręgu szkolnego				
6. Kursy wędrowne	ustalają kuratorja okręgów szkolnych				

1. Praktyki wakacyjne i ferje.

Uczniowie średnich szkół rolniczych i ogrodniczych obowiązani są do odbycia praktyki wakacyjnej w gospodarstwach prywatnych lub szkolnych. Praktyka powyższa winna być kontrolowana przez personel nauczycielski odnośnych szkół.

W szkołach średnich rolniczych obowiązuje dwumiesięczna praktyka wakacyjna.

W trzyletniej niższej szkole rolniczej w Miłocinie uczniowie odbywają jednomiesięczną praktykę w gospodarstwie szkolnem w grupach i terminach ustalonych przez dyrekcję szkoły.

Uczniowie szkół dwuzimowych pracują w okresie międzyzimowym z reguły we własnych gospodarstwach, pozostają pod kontrolą personelu nauczycielskiego i otrzymują od niego na miejscu w swoich gospodarstwach wskazówki i pouczenia fachowe.

W Państwowej Szkole Ogrodnictwa w Poznaniu obowiązuje dwumiesięczna praktyka pozaszkolna w zakładach ogrodniczych.

W średnich szkołach ogrodniczych uczniowie odbywają obwiązkową jednomiesięczną praktykę w gospodarstwie szkolnem w grupach i terminach, ustalanych każdorazowo przez dyrekcje szkół.

2. Ferje.

a) Ferje zimowe trwają od dnia 23 grudnia do 9 stycznia włącznie następnego roku kalendarzowego. W szkołach dwuzimowych ferje zimowe trwają od dnia 23 grudnia do dnia 3 stycznia włącznie następnego roku kalendarzowego.

b) Ferje wielkanocne trwają dni 7 od wielkiej środy włącznie do wtorku poświątecznego włącznie.

c) Letnia przerwa w zajęciach szkolnych jest przeznaczona na praktyki wakacyjne i ferje wypoczynkowe.

Ferje wypoczynkowe w szkołach średnich rolniczych i ogrodniczych, ponadto niższych rolniczych trzyletnich trwają jeden miesiąc. Okres feryj uzgadniają dyrekcje szkół z okresem praktyk wakacyjnych.

W szkołach rolniczych półtorarocznych na ferje wypoczynkowe przeznacza się dwa okresy dwutygodniowe. Uczniowie korzystają z feryj w grupach kolejnych i terminach ustalonych przez dyrekcje szkół w związku z organizacją robót w gospodarstwie szkolnem.

W Seminarjum dla Nauczycielek Szkół Rolniczych w Sokołówku ferje wypoczynkowe trwają 2 tygodnie od 1 do 15 sierpnia.

W niższych szkołach ogrodniczych i w szkołach rolniczych o rocznym kursie nauki niema feryj letnich.

W szkołach mleczarsko-serowarskich ferje w okresie świąt Bożego Narodzenia i Wielkiejnocy mają charakter feryj wypoczynkowych i trwają 10 dni. Jedna grupa uczniów korzysta z urlopu wypoczynkowego 10-dniowego w okresie świąt Bożego Narodeznia, druga z kolei grupa w okresie świąt Wielkiejnocy.

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Świętosławski.*

13.

Sposób reorganizacji państwowych szkół zawodowych.

Zarządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 29 maja 1936 r. (*Nr. III. T. P. 2072/36*).

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 88).

Na podstawie § 223 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 listopada 1933 r. o organizacji szkolnictwa zawodowego (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 15, poz. 202) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadzanie nowych zasad organizacji do państwowych szkół zawodowych odbywać się będzie stopniowo i polegać będzie na tem, że istniejące obecnie szkoły lub wydziały będą stopniowo likwidowane, a jednocześnie otwierane będą szkoły zawodowe, zorganizowane według nowego ustroju.

§ 2. Likwidacja szkół lub wydziałów odbywać się będzie drogą osobnych zarządzeń i przeprowadzona zostanie w ten sposób, że z końcem roku szkolnego zamykane będą klasy I-sze; w latach szkolnych późniejszych kolejno zamykane będą klasy następne.

§ 3. Uczniowie (uczenice) zamykanych klas w dawnym roku szkolnym (z wyjątkiem klas ostatnich), którzy nie zostaną promowani do klasy następnej, mogą być na skutek decyzji Rady Pedagogicznej szkoły w okresie powakacyjnym poddani egzaminom z przedmiotów, z których otrzymali oceny niedostateczne.

Uczniowie (uczenice) zamykanych w danym roku szkolnym klas ostatnich, którzy nie ukończyli szkoły z powodu niedostatecznych ocen z niektórych przedmiotów, zostaną poddani egzaminom z tych przedmiotów w okresie wakacyjnym, w terminie wyznaczonym przez Radę Pedagogiczną szkoły.

Uczniowie (uczenice), którzy w wypadkach przewidzianych w ustępach poprzednich, nie przystąpili do egzaminu lub złożyli ten egzamin z wynikiem niedostatecznym, jak również uczniowie, którzy nie zostali dopuszczeni przez Radę Pedagogiczną do egzaminów powakacyjnych, tracą prawo ukończenia odnośnego wydziału likwidowanej szkoły.

Uczniowie ci mogą ubiegać się o przyjęcie do innej szkoły równoznacznej z likwidowaną szkołą.

§ 4. Otwieranie szkół zawodowych, zorganizowanych według nowego ustroju, odbywać się będzie drogą osobnych zarządzeń i przeprowadzone zostanie w ten sposób, że z początkiem jednego roku szkolnego otwarte zostaną klasy I-sze, w latach szkolnych późniejszych otwierane będą kolejno klasy następne.

Szczegółową organizację tych szkół oraz warunki przyjmowania kandydatów ustalą statuty, które zostaną ogłoszone w drodze specjalnych zarządzeń.

§ 5. Jeżeli warunkiem przyjęcia do danej szkoły zawodowej, zorganizowanej według nowego ustroju, jest złożenie egzaminu wstępnego, to kandydaci, którzy egzamin ten zdali, a nie zostali do szkoły przyjęci wskutek braku wolnych miejsc, otrzymują zaświadczenie, stwierdzające wynik egzaminu. Wzór zaświadczenia podany jest w załączniku do niniejszego zarządzenia.

Zaświadczenia te uprawniają kandydatów do ubiegania się o przyjęcie do innej równorzędnej szkoły zawodowej lub ogólno-kształcącej.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister W. R. i O. P.: *(—) W. Świętosławski.*

Nr. ....   Rok szkolny........../..........

ZAŚWIADCZENIE

....

urodzon.......... dnia ....19..........r. w..........................

....

zdał .... egzamin wstępny do klasy pierwszej państwowe..........................

....

otrzymując stopnie następujące:

z ....

z ....

z ....

z ....

z ....

z ....

Nie został.........przyjęty.......... z powodu braku miejsca.

W .... dnia .... 19..........

Dyrektor, Przełożona

Pieczęć

14.

Ogólnokrajowa wystawa leśna we Lwowie.

Pismo Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 5 czerwca 1936 r. Nr. III. Rol. 1802/36.

Muzeum Przemysłu i Rolnictwa łącznie z Izbą Przemysłowo-Handlową we Lwowie organizuje Ogólnokrajową Wystawę Leśną we Lwowie w czasie od 5 do 20 września b. r. na terenie i w okresie trwania Targów Wschodnich.

Wystawa będzie obejmowała naukowo i dydaktycznie opracowany Dział Ogólny, przedstawiający stosunki ilościowe, przyrodnicze i gospodarcze lasów polskich oraz ich zagospodarowanie, hodowlę, ochronę i eksploatację, następnie rolę lasu w kształtowaniu się kultury polskiej i wszystkie przemysły związane z produkcją leśną.

Działy: Gospodarstwa Leśnego, Przemysłów Drzewnych i Łowiectwa będą reprezentowane przez gospodarstwa leśne i przedsiębiorstwa drzewne wszystkich dzielnic Państwa. Wielką rolę będą odgrywały na wystawie lasy państwowe.

Dużą część wystawy obejmie wyłącznie Ochrona Przyrody w najszerszem ujęciu bogato i metodycznie zobrazowana.

Dążeniem Komitetu, obok osiągnięcia przez wystawę ważnych celów gospodarczych, jest najszersza propaganda wśród licznych sfer społeczeństwa a szczególnie wśród młodzieży, poznania i opieki nad zagrożonemi bogactwami leśnemi Polski i wogóle idei ochrony nad dobrem i pięknem jej przyrody. Stąd nazwa wystawy: Nasze lasy i ochrona przyrody.

Podając powyższe informacje do wiadomości, Ministerstwo uważa za wskazane, by Kuratorja Okręgów Szkolnych wykorzystały szczególniejszą okazję dla celów dydaktycznych i wychowawczych i umożliwiły młodzieży gremialne zwiedzanie wystawy.

Wszelkie ułatwienia, jak zniżki kolejowe, noclegi, specjalne przewodnictwo i opiekę dydaktyczną zapewni komitet wystawy, z którym należy załatwiać bezpośrednio dalszą korespondencję w sprawach organizacyjnych wycieczek szkolnych.

Komitet wystawy o postępach organizacji wystawy przesyłać będzie komunikaty wprost do kuratorjów okręgów szkolnych.

Minister W. R. i O. P. (—) *W. Świętosławski.*

Nr. O. 11953/36. W związku z powyższem zarządzeniem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego podaje poniżej do wiadomości Dyrekcyj i Kierownictw wszystkich szkół w Okręgu, celem wykorzystania, komunikat Izby Przemysłowo - Handlowej we Lwowie, Targi Wschodnie, z dnia 6 lipca 1936 r. L. G. W./1856/36, zawierający szczegóły organizacji wystawy „Nasze Lasy i Ochrona Przyrody".

Celem umożliwienia młodzieży gremjalnego zwiedzenia wystawy, Kuratorjum O. S. Lwowskiego upoważnia Dyrekcje, P. P. Inspektorów Szkolnych i Kierownictwa szkół do organizowania wycieczek szkolnych.

W związku z tem Kuratorjum zwraca uwagę, że wycieczki szkolne przybywające na Wystawę na kilkudniowy (2—3 dni) pobyt i reflektujące na noclegi w Szkolnem Schronisku Wycieczkowem we Lwowie, ul. Ormiańska L. 23, winny zgłaszać do Kuratorjum, Biuro Higjeny, możliwie wcześnie daty i godziny przyjazdu i odjazdu oraz ilość młodzieży (z podziałem na chłopców i dziewczęta). Przyjazd może nastąpić tylko po otrzymaniu z Kuratorjum odpowiedzi o zarezerwowaniu noclegu w Szkolnem Schronisku Wycieczkowem. Opłata na czas Wystawy wynosi 30 gr od osoby za dobę, każdy uczestnik wycieczki musi mieć ze sobą prześcieradło. Szkolne Schronisko Wycieczkowe dysponuje 50 łóżkami. Ponieważ jednak nie jest wykluczonem, że w pewnym dniu zjazd wycieczek będzie liczny, możliwe jest zakwaterowanie młodzieży w Towarzystwie Krajoznawczem, w Domu Emigracyjnym i t. p. Ceny oznaczą właściciele kwater.

O zniżkach kolejowych i innych szczegółach, dotyczących wycieczek szkolnych na Wystawę, udzieli informacyj Komitet Wystawy za pośrednictwem prasy, Polskiego Radja, Biura Podróży „Orbis".

Kurator Okręgu Szkolnego: (–) *J. Gadomski.*

Komunikat Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie, Targi Wschodnie, z dnia 6 lipca 1936 r. L. G. W. 1856/36.

„W czasie od 5—30 września 1936 r. odbędzie się na terenie placu Targów Wschodnich we Lwowie ogólno - krajowa wystawa „Nasze Lasy i Ochrona Przyrody" łącznie z „Wystawą Łowiecką", organizowaną przez Izbę Przemysłowo - Handlową we Lwowie, Targi Wschodnie, oraz Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie.

Wystawa ta zakrojona na miarę europejską obejmować będzie cały szereg bogato opracowanych działów, a mianowicie:

I. Dział ogólno-dydaktyczny, który przedstawi poglądowo stan i ilość lasów w Polsce obecny i w rozwoju historycznem oraz ich znaczenie przyrodnicze, gospodarcze i kulturalne, z sekcją zagospodarowania lasów, hodowli lasów, ochrony lasów, eksploatacji, użytków ubocz-

nych lasów (żywicowanie, grzyby, jagody, zioła i t. p.), i kultury lasu, która przedstawi znaczenie lasu dla kultury narodowej, dla zdrowia duchowego i cielesnego ludności, oraz z sekcją przeróbki płodów leśnych.

W tym dziale naukowo dydaktycznym przedstawią swą działalność wydziały leśne szkół wyższych, szkoły średnie i niższe leśne oraz szkoła przemysłu drzewnego. Przejściem do wystawy „Ochrona Przyrody" będzie obszerne zobrazowanie rezerwatów i parków narodowych

II. Dział gospodarstw leśnych. W dziale tym poszczególne przedsiębiorstwa leśne państwowe i prywatne przedstawią całokształt swych gospodarstw leśnych łącznie ze związanym z nim przemysłem.

III. Dział przemysłów drzewnych obejmie wszystkie przemysły, posługujące się surowcami pochodzenia leśnego i przedstawi rozwój: budownictwa drzewnego z pododdziałami: ciesielstwem, stolarstwem, impregnacją drzewa i t. d.; przemysł tartaczny z pododdziałem wyrobów dykt i fornierów i t. p., przemysł papierniczy, przemysł chemiczny związany z surowcem drzewnym, przemysł meblarski, sztukę stosowaną w drzewie i snycerstwo.

Dalszą częścią wystawy będzie wystawa „Ochrona Przyrody", obejmująca następujące działy: I. Stan organizacji ochrony przyrody w Polsce, II. Ochrona zwierząt ze szczególnem uwzględnieniem ochrony ptaków, III. Ochrona roślinności, IV. Ochrona przyrody nieożywionej, V. Ochrona krajobrazu, VI. Organizacja światowa ochrony przyrody.

Wreszcie bardzo interesującym działem trzecim będzie „Wystawa Łowiecka" organizowana staraniem Małopolskiego Towarzystwa Łowieckiego, która przedstawi: stan i hodowlę zwierząt łownych w Polsce, zwierzęta chronione częściowo lub całkowicie, ochronę zwierząt łownych i pokaz szkodników i drapieżców, wystawę sprzętu łowieckiego: a) rusznikarstwo, b) strzeliwo, c) rymarstwo, szewstwo, krawieczyzna łowiecka i t. p., pokaz trofeów łowieckich zdobytych w ostatnim 10-cioleciu, wystawę fotografiki łowieckiej.

W ciągu trwania wystawy przewidziane jest zorganizowanie całego szeregu imprez jak strzelanie premjowe do rzutków, pokaz psa, organizowany przez Lwowski Oddział Polskiego Związku Hodowców Psów Rasowych, koncerty symfoniczne i chóralne i t. p.

Wystawa ta, mająca zapewnione poparcie najwyższych władz, korzystać będzie z całego szeregu ułatwień przejazdowych dla swych uczestników, a Komitet poczynił już starania w Ministerstwie Komunikacji o uzyskanie bardzo daleko idących zniżek kolejowych na podstawie kart uczestnictwa indywidualnych oraz dla wycieczek zbiorowych, jakoteż o uruchomienie całego szeregu pociągów popularnych z całej Polski.

Uwzględniając, że wystawa „Nasze Lasy i Ochrona Przyrody" ma za zadanie — obok osiągnięcia ważnych celów gospodarczych — przeprowadzić jak najszerszą propagandę wśród szerokich mas społeczeństwa, a w szczególności wśród młodzieży, poznania i opieki nad zagrożonemi bogactwami leśnemi Polski i wogóle ochrony nad dobrem i pięknem jej przyrody, zwrócił się Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do wszystkich Kuratorjów Okręgów Szkolnych w Polsce z zaleceniem wykorzystania szczególniejszej okazji, jaką wystawa ta posiadać będzie dla celów dydaktycznych i wychowawczych i umożliwienia młodzieży gremjalnego zwiedzenia wystawy przez organizowanie wycieczek zbiorowych.

Po otrzymaniu decyzji Ministerstwa Komunikacji w sprawie ulg przejazdowych nie omieszkamy podać bliższych szczegółów do wiadomości.

15.

Opinjowanie o kwalifikacjach kandydatów na nauczycieli religji żydowskiej.

Wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 11 marca 1936 r. L. Rej. 6176/32.

Nr. BP. 20930/36. Zarząd Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w Przemyślu pismem z 18 kwietnia 1931 r. wystąpił wobec Kuratora Lwowskiego Okręgu Szkolnego m. in. z wnioskiem o wydanie zarządzenia, by przed zamianowaniem w publicznych szkołach powszechnych nauczycieli religji żydowskiej zasięgano co do kwalifikacji kandydatów opinji zarządów odnośnych gmin wyznaniowych żydowskich.

Wniosek ten pomieniony kurator decyzją z 16 maja 1931 r. załatwił odmownie, przyczem oznajmił, że wprawdzie galic. ustawa krajowa z 1 grudnia 1889 r. Nr. 71 Dz. Ust. Kr. nakładała na władze szkolne obowiązek zasięgania opinji zwierzchności gminnej wyznaniowej przy ustanawianiu nuczycieli religji żydowskiej, to jednak przepisy prawne polskie normują sprawę tę inaczej, a mianowicie ustawa o stosunkach służbowych nauczycieli z 1 lipca 1926 r., poz. 530 Dz. Ust. w art. 4, ust. 2 przewiduje udzielanie kandydatom zezwolenia władzy duchownej tylko w wypadkach, gdy przepisy wyznaniowe tego wymagają, przepisy zaś o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich, ogłoszone pod poz. 500 w Dz. Ust. z 1928 r. nie przewidują prawa opinjowania przez gminy te kandydatów na posady nauczycieli religji żydowskiej w szkołach powszechnych, zastrzegając jedynie przy określaniu kompetencji gmin wyznaniowych m. in. także czuwanie nad religijnem wychowaniem młodzieży. Zarazem kurator nadmienił, że według art. 6

rozporządzenia Prezydenta R. P. z 14 października 1927 r., poz. 500 Dz. Ust. z 1928 r. wszystkie postanowienia poprzednich ustaw i rozporządzeń w danym przedmiocie uległy uchyleniu.

Od decyzji tej Gmina Wyznaniowa wniosła odwołanie, wywodząc, że prawo jej do wypowiadania opinji o specjalnej kwalifikacji do nauczania religji żydowskiej wynika z postanowienia art. 3, lit. c) przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich, zlecającego gminom wyznaniowym czuwanie nad religijnem wychowaniem młodzieży, oraz z zawartego w ustawie z 1 grudnia 1889 nakazu zasięgania opinji, który to nakaz wobec braku rozporządzenia wykonawczego do przepisów o organizacji gmin wyznaniowych uważać należy za nadal obowiązujący.

Odwołania tego Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego orzeczeniem z 11 kwietnia 1932 r. Nr. BP. 3550/32 nie uwzględniło i zatwierdziło zakwestjonowaną decyzję z przyczyn w niej przytoczonych. Ponadto Ministerstwo oznajmiło, że żądane prawo opinjowania nie znajduje uzasadnienia zarówno w postanowieniach rozporządzenia Prezydenta R. P. z 14 października 1927 r., poz. 500, Dz. Ust. z r. 1928, jak i ustawy z 1 grudnia 1889 Nr. 71 Dz. U. Kr. W szczególności § 2 tej ustawy przewiduje zasięganie zdania zwierzchności wyznaniowej przy ustanawianiu posady osobnego nauczyciela religji, a nie przy rozpatrywaniu kandydatur na posadę nauczyciela religji; również § 3, lit. c) tej ustawy, dotyczący określenia kwalifikacji na nauczycieli religji żydowskiej, nie przewiduje obowiązku zasięgania przez władze szkolne opinji zwierzchności wyznaniowych.

Skarga na orzeczenie to zawiera zarzut naruszenia przepisu objętego art. 3, pkt. c) rozporządzenia o organizacji gmin wyznaniowych oraz przepisu § 2 cytowanej już ustawy krajowej. Skarżąca Gmina — nadmieniając, że roszczenia swego nie opiera na art. 4 ustawy o stosunkach służbowych nauczycieli — wywodzi, że z treści pierwszego z powołanych przepisów wynika, iż ustawodawca chciał zagwarantować gminom wyznaniowym wpływ na religijne wychowanie młodzieży oczywiście w pierwszym rzędzie w związku z nauką szkolną, a jednym z przejawów danego zakresu działania winien być głos przynajmniej doradczy przy mianowaniu nauczycieli religji żydowskiej, przyczem zaznaczyć wypada, że nie rozchodzi się tu o opinjowanie kwalifikacyj zawodowych to jest ogólno - pedagogicznych, lecz o kwalifikacje specjalne do nauczania religji żydowskiej, które ma na myśli § 3 ustawy krajowej z 1 grudnia 1889 r. Według dalszych wywodów skargi pozwane Ministerstwo stosuje zbyt ciasną wykładnię § 2 powołanej ostatnio ustawy krajowej, albowiem między ustanowieniem posady nauczycieli religji, a rozpatrywaniem kandydatury na tę posadę nie ma właściwie różnicy.

Rozważając podniesiony w skardze zarzut i uznając, że dochodzone przez stronę skarżącą uprawnienie jest ograniczeniem władzy nominującej obowiązkiem wysłuchania opinji, Najwyższy Trybunał Administra-

cyjny wyszedł z założenia, że skoro akt nominacji ze strony władzy państwowej jest aktem konstytutywnym, wypływającym z istoty władzy zwierzchniczej Pańswa i łączącym się zasadniczo ze swobodnem uznawaniem władzy nominującej, to każde ograniczenie prawa nominowania musi być wyraźnie przewidziane. Ograniczenie takie w stosuku do prawa nominacji nauczycieli religji zawierał wymieniony przez pozwane Ministerstwo przepis objęty art. 4, ust. 2 ustawy z 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli, sama jednak strona skarżąca uznaje, że przepis ten nie ma zastosowania w sprawie będącej przedmiotem obecnego sporu.

Przepis art. 3, p. c) rozporządzenia o żydowskich gminach wyznaniowych wspomnianego ograniczenia nie zawiera. Za ograniczeniem takiem nie przemawia nawet wysuwany przez stronę skarżącą argument, że o ileby przepis ten nie miał zawierać spornego uprawnienia to byłby normą bez treści. Przepis ten bowiem rozumiany jako prawo, względnie obowiązek inicjatywy po za szkolnem nauczaniem, oraz jako prawo występowania wobec władz szkolnych z podaniami i wnioskami ogólnemi w sprawie nauczania religji żydowskiej, posiada treść i niewątpliwą możność praktycznego stosowania go.

Nie uzasadnia również roszczenia strony skarżącej przepis § 2 ustawy krajowej z 1 grudnia 1889 r., składający na władzę szkolną obowiązek zasięgnięcia opinji żydowskiej zwierzchności wyznaniowej, czy należy ustanowić posadę osobnego nauczyciela religji żydowskiej, gdyż wbrew odmiennemu mniemaniu strony skarżącej, kwestja utworzenia posady nauczycielskiej jest kwestją odrębną od doboru kandydatów na tę posadę; prawo więc opinjowania w tym kierunku czy z uwagi na miejscowe stosunki i liczbę dzieci pewnego wyznania wskazanem będzie utworzenie osobnej posady nauczyciela religji, nie mieści w sobie prawa wypowiadania opinji co do kwalifikacji kandydatów na tę posadę po jej ewentualnem utworzeniu. Trybunał zauważa, że w tym stanie rzeczy nie miał potrzeby zajmować się kwestją obowiązywania nadal omawianego ostanio przepisu.

W konkluzji powyższych wywodów podniesionych przez skarżącą Gminę zarzut okazuje się nieuzasadniony, a wobec tego skarga podlega oddaleniu.

Organizacja szkół.

Szkolnictwo powszechne.

Prawo publiczności.

Pan Kurator Okręgu Szkolnego udzielił praw publiczności na rok 1935/36:

1) rozporządzeniem z dnia 25 czerwca 1936 r. Nr. I. 12843/36 6-klasowej Prywatnej Szkole Powszechnej p. Marji Reginy Goldfarbowej we Lwowie (ul. Dąbczańska L. 9) (na rok 1936/7);

2) rozporządezniem z dnia 3 lipca 1936 r. Nr. I. 13065/36 Prywatnej Szkole Powszechnej SS. Urszulanek w Stanisławowie;

3) rozporządzeniem z dnia 2 lipca 1936 r. Nr. I. 14223/36 Prywatnej Szkole powszechnej SS. Bazyljanek w Drohobyczu;

4) rozporządzeniem z dnia 2 lipca 1936 r. Nr. I. 13670/36 Prywatnej Szkole Powszechnej Żeńskiej im. Matki Marceliny Darowskiej Zgromadzenia Sióstr Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marji Panny w Niżnowie do odwołania;

5) rozporządzeniem z dnia 10 lipca 1936 Nr. I. 14805/36 Prywatnej Szkole Powszechnej III stopnia org. w Miejscu Piastowem, utrzymywanej przez Zarząd Towarzystwa „Powściągliwość i Praca“ w Miejscu Piastowem.

Otwarcie państwowego gimnazjum w Zaleszczykach.

Zarządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 30 czerwca 1936 r. (Nr. II. S. 2344/36).

(*Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 97*).

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 304) oraz § 2 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 31 października 1933 r. (Nr. I. Pr. 3776/33) o organizacji gimnazjów państwowych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 13, poz. 184) zarządzam, co następuje:

§ 1. Z początkiem roku szkolnego 1936/37 przekształca się klasy gimnazjalne, istniejące przy Państwowem Seminarjum Nauczycielskiem w Zaleszczykach, na samodzielne Państwowe Gimnazjum w Zaleszczykach.

§ 2. Nowoutworzone Państwowe Gimnazjum w Zaleszczykach przejmuje mienie Państwowego Seminarjum Nauczycielskiego w Zaleszczykach.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1936 r.

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Świętosławski.*

Organizacja państwowych szkół przysposobienia w gospodarstwie rodzinnem I stopnia.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 15 czerwca 1936 r. Nr. III. U. Pr. 194/36.

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 82).

N podstawie art. 2, ust. 2, art. 59 i 60 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 389) zarządzam, co następuje:

§ 1. Zgodnie z zasadami, podanemi w § 211 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 listopada 1933 r. o organizacji szkolnictwa zawodowego (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 15, poz. 202) ustala się organizację państwowych szkół przysposobienia w gospodarstwie rodzinnem I stopnia według załączonego statutu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. W miarę wprowadzenia nowej organizacji tracą moc przepisy, sprzeczne z załączonym statutem.

Minister W. R. i O. P.: *(—) W. Świętosławski.*

Statut Państwowej Szkoły Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnem I stopnia.

I. Zadania szkoły.

§ 1. Zadaniem szkoły jest: praktyczne zapoznanie uczenic z wiadomościami, umiejętnościami i sprawnościami w zakresie organizowania i prowadzenia gospodarstw rodzinnych, w celu ułatwienia im pracy we własnem gospodarstwie domowem lub pracy zarobkowej w tej dziedzinie; uświadomienie o ważności pracy domowej kobiet i o obowiązku sumiennego jej wykonywania; wychowanie obywatelek świadomych swych praw i obowiązków wobec Państwa, społeczeństwa i rodziny.

II. Ogólne zasady organizacji.

§ 2. Szkoła jest przeznaczona dla dziewcząt, które ukończyły szkołę powszechną co najmniej I stopnia.

§ 3. Nauka w szkole trwa jeden rok.

§ 4. Liczba nauczycieli własnych, t. j. nauczycieli, którzy zarówno liczbą godzin, jak swą pracą związani są przedewszystkiem z daną szkołą, nie powinna być mniejsza, łącznie z kierowniczką, niż liczba oddziałów w tej szkole.

§ **5.** Organizację roku szkolnego oraz liczbę uczenic w klasie lub oddziale ustala się osobnemi przepisami.

III. Kierowniczka, nauczyciele, Rada Pedagogiczna.

§ **6.** Na czele szkoły toi kierowniczka.

Do obowiązków kierowniczki należy: a) reprezentowanie szkoły nazewnątrz, b) przewodniczenie Radzie Pedagogicznej, c) bezpośrednie zwierzchnictwo nad wszystkiemi osobami, pracującemi w szkole, d) organizowanie pracy wychowawczej i dydaktycznej, kierowanie nią i czuwanie nad jej wykonaniem, e) zarządzanie sprawami administracyjno-gospodarczemi szkoły, f) wykonywanie przepisów i poleceń władz szkolnych, g) utrzymywanie kontaktu szkoły z życiem gospodarczem środowiska, w którem się szkoła znajduje, h) nauczanie w odpowiedniej liczbie godzin.

§ **7.** Nauczyciele i instruktorzy wychowują oraz uczą powierzoną ich opiece młodzież według właściwych zasad pedagogicznych, biorą czynny udział w pracach Rady Pedagogicznej i realizowaniu jej uchwał, utrzymują kontakt z życiem gospodarczem, wreszcie pełnią funkcje administracyjno - gospodarcze w zakresie powierzonego sobie działu pracy.

§ **8.** Kierowniczka, nauczyciele, lekarz szkolny i instruktorzy tworzą Radę Pedagogiczną szkoły, która jest stałym organem wewnętrznego życia szkolnego.

§ **9.** Rada Pedagogiczna współpracuje z kierowniczką nad podnoszeniem poziomu wychowawczego i naukowego szkoły, omawia i opracowuje ważniejsze sprawy, związane z życiem szkolnem, w szczególności zaś do jej obowiązków należy: a) opracowywanie planów pracy wychowawczej i dydaktycznej, b) ustalanie opinji o uczenicach i oceny ich zachowania się, c) ustalanie ogólnej oceny rocznej uczenic, d) przyjmowanie i usuwanie uczenic, e) ustalanie regulaminu uczniowskiego, f) załatwianie spraw, przekazanych jej przez osobne przepisy.

§ **10.** Kierowniczce przysługuje prawo zawieszania uchwał Rady Pedagogicznej, które uzna za niezgodne z przepisami lub przeciwne dobru szkoły.

O decyzji zawieszenia uchwały Rady Pedagogicznej kierowniczka obowiązana jest niezwłocznie zawiadomić władze szkolne.

IV. Organizacja nauczania i wychowania.

§ **11.** Program nauczania szkoły opiera się na pierwszym szczeblu programowym szkoły powszechnej.

§ **12.** Nauczanie odbywa się według obowiązującego programu.

§ **13.** Plan pracy wychowawczej, dostosowany do wieku i rozwoju młodzieży, powinien uwzględniać w pełni cele wychowawcze, zakreślone w § 1 niniejszego statutu.

§ **14.** Kierowniczka łącznie z gronem nauczycielskiem osiąga cele wychowawcze szkoły przez: a) bezpośredni swój wpływ na uczenice w szkole i poza szkołą, b) nauczanie i odpowiednią organizację pracy, c) organizowanie współpracy domu i szkoły w akcji wychowawczej.

V. Uczenice.

A. Zadania i obowiązki uczenic.

§ **15.** Uczenica sposobi się przez wychowanie i kształcenie w szkole na świadomą swych obowiązków i twórczą obywatelkę Państwa Polskiego.

W tym celu uczenica powinna dążyć do wyrobienia religijnego, urabiać należycie swój charakter, oraz zdobywać wiedzę i umiejętności. Do osiągnięcia tego zmierza przedewszystkiem przez wytrwałą pracę nad sobą i przez sumienne spełnianie obowiązków.

§ **16.** Uczenica obowiązana jest stosować się do regulaminu, który określa szczegółowo zadania i obowiązki uczenic.

B. Przyjmowanie uczenic.

§ **17.** Do szkoły przyjmuje się kandydatki, które: a) przedstawią świdectwo ukończenia szkoły powszechnej lub inne świadectwo, uznane przez władze szkolne za równoważne, b) nie przekroczą 18 lat życia.

§ **18.** Kandydatki mogą być przyjmowane do szkoły najpóźniej w ciągu pierwszego miesiąca nauczania.

C. Ocena uczenic.

§ **19.** Przy końcu każdego okresu szkolnego nauczyciel (instruktor) ustala ocenę wyników, osiągniętych przez uczenicę w zakresie danego przedmiotu, biorąc za podstawę wymagania obowiązującego programu.

Ocena powinna być oparta na systematycznem badaniu postępów i wyników pracy uczenicy.

§ **20.** Przy końcu pierwszego półrocza uczenica otrzymuje świadectwo, które zawiera wyrażoną w stopniach ocenę wyników nauki ze wszystkich przedmiotów oraz ocenę zachowania się.

O wynikach nauki w innych okresach szkolnych zawiadamia się rodziców lub opiekunów uczenicy.

D. Ukończenie szkoły.

§ 21. Uczenica, która otrzymała oceny roczne co najmniej dostateczne ze wszystkich przedmiotów oraz z zachowania się, otrzymuje świadectwo ukończenia szkoły, zawierające, oprócz stopni rocznych z poszczególnych przedmiotów, nadto ogólną ocenę roczną wyników pracy uczenicy.

W wyjątkowych przypadkach Rada Pedagogiczna może wydać uczenicy świadectwo ukończenia szkoły mimo stopnia niedostatecznego z jednego przedmiotu, ustalając wtenczas ogólną ocenę roczną na dostateczną.

Jakiekolwiek egzaminy uzupełniające nie mogą być stosowane.

Organizacja państwowych szkół przysposobienia kupieckiego II stopnia.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 15 czerwca 1936 r. (Nr. III. U. Pr. 2270/36).

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 83).

Na podstawie art. 2, ust 2, art. 59 i 60 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 389) zarządzam, co następuje:

§ 1. Zgodnie z zasadami, podanemi w § 184 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 listopada 1933 r. (Nr. IPr. 4051/33) o organizacji szkolnictwa zawodowego (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 15, poz. 202), ustala się organizację państwowych szkół przysposobienia kupieckiego II stopnia według załączonego statutu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. W miarę wprowadzania nowej organizacji tracą moc przepisy, sprzeczne z załączonym statutem.

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Swiętosławski.*

Statut Państwowej Szkoły Przysposobienia Kupieckiego II stopnia.

I. Zadania szkoły.

§ 1. Zadaniem szkoły jest przysposobienie młodzieży do pracy w przedsiębiorstwach kupieckich oraz wychowanie na zamiłowanych

w swym zawodzie pracowników, a zarazem świadomych swych obowiązków obywateli Państwa Polskiego.

§ 2. Szkoła współpracuje nadto z czynnikami gospodarczemi i społecznemi nad podnoszeniem kultury zawodowej kupiectwa własnego środowiska.

II. Ogólne zasady organizacji.

§ 3. Szkoła jest przeznaczona dla młodzieży, która ukończyła gimnazjum lub liceum ogólno-kształcące.

§ 4. W zależności od warunków danego środowiska szkoła jest męska, żeńska lub koedukacyjna.

§ 5. Nauka w szkole trwa jeden rok.

§ 6. Liczba nauczycieli własnych, t. j. nauczycieli, którzy zarówno liczbą godzin, jak swą pracą związani są przedewszystkiem z daną szkołą, nie powinna być mniejsza, łącznie z kierownikiem, niż liczba oddziałów w tej szkole.

§ 7. Organizację roku szkolnego oraz liczbę uczniów w klasie lub oddziale ustala się osobnemi przepisami.

III. Kierownik, nauczyciele. Rada Pedagogiczna.

§ 8. Na czele szkoły stoi kierownik.

Do obowiązków kierownika należy: a) reprezentowanie szkoły nazewnątrz, b) przewodniczenie Radzie Pedagogicznej, c) bezpośrednie zwierzchnictwo nad wszystkiemi osobami, pracującemi w szkole, d) organizowanie pracy wychowawczej i dydaktycznej, kierowanie nią i czuwanie nad jej wykonaniem, e) zarządzanie sprawami administracyjno-gospodarczemi szkoły, f) wykonywanie przepisów i poleceń władz szkolnych, g) utrzymywanie kontaktu szkoły z życiem gospodarczem środowiska, w którem się szkoła znajduje, h) nauczanie w odpowiedniej liczbie godzin.

§ 9. Nauczyciele i instruktorzy wychowują oraz uczą powierzoną ich opiece młodzież według właściwych zasad pedagogicznych, biorą czynny udział w pracach Rady Pedagogicznej i realizowaniu jej uchwał, utrzymują kontakt z życiem gospodarczem, w zakresie specjalności szkoły, wreszcie pełnią funkcje administracyjno-gospodarcze w zakresie powierzonego sobie działu pracy.

§ 10. Kierownik, nauczyciele, lekarz szkolny i instruktorzy tworzą Radę Pedagogiczną szkoły, która jest stałym organem wewnętrznego życia szkolnego.

§ 11. Rada Pedagogiczna współpracuje z kierownikiem nad podno-

szeniem poziomu wychowawczego i naukowego szkoły, omawia i opracowuje ważniejsze sprawy, związane z życiem szkolnem, w szczególności zaś do jej obowiązków należy: a) opracowywanie planów pracy wychowawczej i dydaktycznej, b) ustalanie opinji o uczniach i oceny ich zachowania się, c) ustalanie ogólnej oceny rocznej uczniów, d) przyjmowanie i usuwanie uczniów, e) ustalanie regulaminu uczniowskiego, f) załatwianie spraw, przekazanych jej przez osobne przepisy.

§ **12.** Kierownikowi przysługuje prawo zawieszania uchwał Rady Pedagogicznej, które uzna za niezgodne z przepisami lub przeciwne dobru szkoły.

O decyzji zawieszenia uchwały Rady Pedagogicznej kierownik obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić władze szkolne.

IV. Organizacja nauczania i wychowania.

§ **13.** Program nauczania szkoły opiera się na programie gimnazjum ogólno-kształcącego.

§ **14.** Nauczanie odbywa się według obowiązującego programu.

§ **15.** Plan pracy wychowawczej, dostosowany do wieku i rozwoju młodzieży, powinien uwzględniać cele wychowawcze, zakreślone w § 1 niniejszego statutu.

§ **16.** Kierownik łącznie z gronem nauczycielskiem osiąga cele wychowawcze szkoły przez: a) bezpośredni swój wpływ na uczniów w szkole i poza szkołą, b) nauczanie i odpowiednią organizację pracy, c) organizowanie współpracy domu i szkoły w akcji wychowawczej.

V. Uczniowie.

A. Zadania i obowiązki uczniów.

§ **17.** Uczeń sposobi się przez wychowywanie i kształcenie w szkole na świadomego swych obowiązków i twórczego obywatela Państwa Polskiego.

W tym celu uczeń powinien dążyć do wyrobienia religijnego, urabiać należycie swój charakter, zdobywać wiedzę i umiejętności ogólne oraz zawodowe. Do osiągnięcia tego zmierza przedewszystkiem przez wytrwałą pracę nad sobą i przez sumienne spełnianie obowiązków.

§ **18.** Uczeń obowiązany jest stosować się do regulaminu, który określa szczegółowo zadania i obowiązki uczniów.

B. Przyjmowanie uczniów.

§ **19.** Do szkoły przyjmuje się kandydatów, którzy: a) przedstawią świadectwo ukończenia gimnazjum ogólno-kształcącego lub inne świa-

dectwo, uznane przez władze szkolne za równoważne, b) nie przekroczą w danym roku kalendarzowym 24 lat życia.

§ 20. Kandydaci mogą być przyjmowani do szkoły najpóźniej w ciągu pierwszego miesiąca nauczania.

C. Ocena uczniów.

§ 21. Przy końcu każdego okresu szkolnego nauczyciel (instruktor) ustala ocenę wyników, osiągniętych przez ucznia w zakresie danego przedmiotu, biorąc za podstawę wymagania obowiązującego programu.

Ocena powinna być oparta na systematycznem badaniu postępów i wyników pracy ucznia.

§ 22. Przy końcu pierwszego półrocza uczeń otrzymuje świadectwo, które zawiera wyrażoną w stopniach ocenę wyników nauki ze wszystkich przedmiotów obowiązkowych i nadobowiązkowych oraz ocenę zachowania się.

O wynikach nauki w innych okresach szkolnych zawiadamia się rodziców lub opiekunów ucznia.

D. Ukończenie szkoły.

§ 23. Uczeń, który otrzymał oceny roczne co najmniej dostateczne ze wszystkich przedmiotów obowiązkowych oraz z zachowania się, otrzymuje świadectwo ukończenia szkoły, zawierające, oprócz stopni rocznych z poszczególnych przedmiotów, nadto ogólną ocenę roczną wyników jego pracy. Stopnie z przedmiotów nadobowiązkowych nie mają wpływu na ukończenie szkoły. Na świadectwie ukończenia szkoły nie umieszcza się stopni niedostatecznych z przedmiotów nadobowiązkowych.

W wyjątkowych przypadkach Rada Pedagogiczna może wydać uczniowi świadectwo ukończenia szkoły mimo stopnia niedostatecznego z jednego przedmiotu obowiązkowego, ustalając wtenczas ogólny stopień roczny na dostateczny.

Jakiekolwiek egzaminy uzupełniające nie mogą być stosowane.

Organizacja państwowych szkół przysposobienia krawiecko-bieliźniarskiego.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 15 czerwca 1936 r. Nr. III. U. Pr. 1637/36.

(*Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 84*).

Na podstawie art. 2, ust. 2, art. 59 i 60 ustawy z dnia 11 marca 1932 roku o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 389) zarządzam, co następuje:

§ 1. Zgodnie z zasadami podanemi w § 152 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 listopada 1933 r. o organizacji szkolnictwa zawodowego (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 15, poz. 202) ustala się organizację państwowych szkół przysposobienia krawiecko - bieliźniarskiego według załączonego statutu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. W miarę wprowadzania nowej organizacji tracą moc przepisy, sprzeczne z załączonym statutem.

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Świętosławski.*

Statut Państwowej Szkoły Przysposobienia Krawiecko-Bieliźniarskiego.

I. Zadania szkoły.

§ 1. Zadaniem szkoły jest praktyczne przygotowanie uczenic do wykonywania pomocniczych czynności w zakresie krawiectwa i bieliźniarstwa oraz wychowanie na zamiłowane w swym zawodzie pracownice i świadome swych obowiązków i praw obywatelki Państwa.

II. Ogólne zarysy organizacji.

§ 2. Szkola jest przeznaczona dla dziewcząt, które ukończyły szkołę powszechną co najmniej I stopnia.

§ 3. Nauka w szkole trwa jeden rok.

§ 4. Liczba nauczycieli własnych, t. j. nauczycieli, którzy zarówno liczbą godzin, jak swą pracą związani są przedewszystkiem z daną szkołą, nie powinna być mniejsza, łącznie z kierowniczką, niż liczba oddziałów w tej szkole.

§ 5. Organizację roku szkolnego oraz liczbę uczenic w klasie lub oddziale ustala się osobnemi przepisami.

III. Kierowniczka, nauczyciele, Rada Pedagogiczna.

§ 6. N czele szkoły stoi kierowniczka.

Do obowiązków kierowniczki należy: a) reprezentowanie szkoły nazewnątrz, b) przewodniczenie Radzie Pedagogicznej, c) bezpośrednie zwierzchnictwo nad wszystkiemi osobami, pracującemi w szkole, d) organizowanie pracy wychowawczej i dydaktycznej, kierowanie nią i czuwanie nad jej wykonaniem, e) zarządzanie sprawami administracyjno-gospodarczemi szkoły, f) wykonywanie przepisów i poleceń władz szkolnych, g) utrzymywanie kontaktu szkoły z życiem gospodarczem środo-

wiska, w którem się szkoła znajduje, h) nauczanie w odpowiedniej liczbie godzin.

§ 7. Nauczyciele i instruktorzy wychowują oraz uczą powierzoną ich opiece młodzież według właściwych zasad pedagogicznych, biorą czynny udział w pracach Rady Pedagogicznej i realizowaniu jej uchwał, utrzymują kontakt z życiem gospodarczem w zakresie specjalności szkoły, wreszcie pełnią funkcje administracyjno - gospodarcze w zakresie powierzonego sobie działu pracy.

§ 8. Kierowniczka, nauczyciele, lekarz szkolny i instruktorzy tworzą Radę Pedagogiczną szkoły, która jest stałym organem wewnętrznego życia szkolnego.

§ 9. Rada Pedagogiczna współpracuje z kierowniczką nad podnoszeniem poziomu wychowawczego i naukowego szkoły, omawia i opracowuje ważniejsze sprawy, związane z życiem szkolnem, w szczególności zaś do jej obowiązków należy: a) opracowywanie planów pracy wychowawczej i dydaktycznej, b) ustalanie opinji o uczenicach i oceny ich zachowania się, c) ustalanie ogólnej oceny rocznej uczenic, d) przyjmowanie i usuwanie uczenic, e) ustalanie regulaminu uczniowskiego, f) załatwianie spraw, przekazanych jej przez osobne przepisy.

§ 10. Kierowniczce przysługuje prawo zawieszania uchwał Rady Pedagogicznej, które uzna za niezgodne z przepisami lub przeciwne dobru szkoły.

Od decyzji zawieszania uchwały Rady Pedagogicznej kierowniczka obowiązana jest niezwłocznie zawiadomić władze szkolne.

IV. Organizacja nauczania i wychowania.

§ 11. Program nauczania szkoły opiera się na pierwszym szczeblu programowym szkoły powszechnej.

§ 12. Nauczanie odbywa się według obowiązującego programu.

§ 13. Plan pracy wychowawczej, dostosowany do wieku i rozwoju młodzieży, powinien uwzględniać w pełni cele wychowawcze, zakreślone w § 1 niniejszego statutu.

§ 14. Kierowniczka łącznie z gronem nauczycielskiem osiąga cele wychowawcze szkoły przez: a) bezpośredni swój wpływ na uczenice w szkole i poza szkołą, b) nauczanie i odpowiednią organizację pracy, c) organizowanie współpracy domu i szkoły w akcji wychowawczej.

V. Uczenice.

A. Zadania i obowiązki uczenic.

§ 15. Uczenica sposobi się przez wychowywanie i kształcenie w szkole na świadomą swych obowiązków i twórczą obywatelkę Państwa Polskiego.

W tym celu uczenica powinna dążyć do wyrobienia religijnego, urabiać należycie swój charakter oraz zdobywać wiedzę i umiejętności. Do osiągnięcia tego zmierza przedewszystkiem przez wytrwałą pracę nad sobą i przez sumienne spełnianie obowiązków.

§ 16. Uczenica obowiązana jest stosować się do regulaminu, który określa szczegółowo zadania i obowiązki uczenic.

B. Przyjmowanie uczenic.

§ 17. Do szkoły przyjmuje się kandydatki, które: a) przedstawią świadectwo ukończenia szkoły powszechnej lub inne świadectwo, uznane przez władze szkolne za równoważne, b) nie przekroczą 18 lat życia.

§ 18. Kandydatki mogą być przyjmowane do szkoły najpóźniej w ciągu pierwszego miesiąca nauczania.

C. Ocena uczenic.

§ 19. Przy końcu każdego okresu szkolnego nauczyciel (instruktor) ustala ocenę wyników, osiągniętych przez uczenicę w zakresie danego przedmiotu, biorąc za podstawę wymagania obowiązującego programu.

Ocena powinna być oparta na systematycznem badaniu postępów i wyników pracy uczenicy.

§ 20. Przy końcu pierwszego półrocza uczenica otrzymuje świadectwo, które zawiera wyrażoną w stopniach ocenę wyników nauki ze wszystkich przedmiotów oraz ocenę zachowania się.

O wynikach nauki w innych okresach szkolnych zawiadamia się rodziców lub opiekunów uczenicy.

D. Ukończenie szkoły.

§ 21. Uczenica, która otrzymała oceny roczne co najmniej dostateczne ze wszystkich przedmiotów oraz z zachowania się, otrzymuje świadectwo ukończenia szkoły, zawierające, oprócz stopni rocznych z poszczególnych przedmiotów, nadto ogólną ocenę roczną wyników pracy uczenicy.

W wyjątkowych przypadkach Rada Pedagogiczna może wydać uczenicy świadectwo ukończenia szkoły mimo stopnia niedostatecznego z jednego przedmiotu, ustalając wtenczas ogólną ocenę roczną na dostateczną.

Jakiekolwiek egzaminy uzupełniające nie mogą być stosowane.

Organizacja państwowych szkół krawiecko-bieliźniarskich.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 30 czerwca 1936 r. (Nr. III. U. Pr. 1590/37).

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 85).

Na podstawie art. 2, ust. 2, art. 59 i 60 ustawy z dnia 11 marca 1932 roku o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 389) zarządzam, co następuje:

§ 1. Zgodnie z zasadami podanemi w § 148 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 listopada 1933 r. o organizacji szkolnictwa zawodowego (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 15, poz. 202), ustala się organizację państwowych szkół krawiecko - bieliźniarskich, według załączonego statutu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. W miarę wprowadzania nowej organizacji tracą moc przepisy, sprzeczne z załączonym statutem.

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Świętosławski.*

Statut Państwowej Szkoły Krawiecko-Bieliźniarskiej.

I. Zadanie Szkoły.

§ 1. Zadaniem szkoły jest praktyczne przygotowanie uczenic do wykonywania robót w zakresie krawiectwa i bieliźniarstwa oraz wychowanie na zamiłowane w swym zawodzie pracownice i świadome swych obowiązków i praw obywatelki Państwa.

II. Ogólne zasady organizacji.

§ 2. Szkoła jest przeznaczona dla dziewcząt, które ukończyły szkołę powszechną, co najmniej I stopnia.

§ 3. Kurs nauki rozłożony jest na trzy klasy. Czas nauki w każdej klasie trwa jeden rok.

§ 4. Liczba nauczycieli własnych, t. j. nauczycieli, którzy zarówno liczbą godzin, jak swą pracą związani są przedewszystkiem z daną szkołą, nie powinna być mniejsza, łącznie z przełożoną, niż liczba oddziałów w tej szkole.

§ 5. Organizację roku szkolnego oraz liczbę uczenic w klasie lub oddziale ustala się osobnemi przepisami.

III. Przełożona, nauczyciele, Rada Pedagogiczna.

§ 6. Na czele szkoły stoi przełożona.

Do obowiązków przełożonej należy: a) reprezentowanie szkoły nazewnątrz, b) przewodniczenie Radzie Pedagogicznej, c) bezpośrednie zwierzchnictwo nad wszystkiemi osobami, pracującemi w szkole, d) organizowanie pracy wychowawczej i dydaktycznej, kierowanie nią i czuwanie nad jej wykonaniem, e) zarządzanie sprawami administracyjno-gospodarczemi szkoły, f) wykonywanie przepisów i poleceń władz szkolnych, g) utrzymywanie kontaktu szkoły z życiem gospodarczem środowiska, w którem się szkoła znajduje, h) nauczanie w odpowiedniej liczbie godzin.

§ 7. Nauczyciele i instruktorzy wychowują oraz uczą powierzoną ich opiece młodzież według właściwych zasad pedagogicznych, biorą czynny udział w pracach Rady Pedagogicznej i realizowaniu ich uchwał, utrzymują kontakt z życiem gospodarczem w zakresie specjalności szkoły, wreszcie pełnią funkcje administracyjno - gospodarcze, powierzonego sobie działu pracy.

§ 8. Przełożona, nauczyciele, lekarz szkolny i insruktorzy tworzą Radę Pedagogiczną szkoły, która jest stałym organem wewnętrznego życia szkolnego.

§ 9. Rada Pedagogiczna współpracuje z przełożoną nad podnoszeniem poziomu wychowawczego i naukowego szkoły, omawia i opracowuje ważniejsze sprawy, związane z życiem szkolnem, w szczególności zaś do jej obowiązków należy: a) opracowywanie planów pracy wychowawczej i dydaktycznej, b) ustalanie opinji o uczenicach i oceny ich zachowania się, c) ustalanie ogólnej oceny rocznej uczenic, d) przyjmowanie i usuwanie uczenic, e) ustalanie regulaminu uczniowskiego, f) załatwianie spraw, przekazanych jej przez osobne przepisy.

§ 10. Przełożonej przysluguje prawo zawieszania uchwał Rady Pedagogicznej, które uzna za niezgodne z przepisami lub przeciwne dobru szkoły.

O decyzji zawieszenia uchwały Rady Pedagogicznej przełożona obowiązana jest niezwłocznie zawiadomić władze szkolne.

IV. Organizacja nauczania i wychowanie.

§ 11. Program nauczania szkoły opiera się na pierwszym szczeblu programowym szkoły powszechnej.

§ 12. Nauczanie odbywa się według obowiązującego programu.

§ 13. Plan pracy wychowawczej, dostosowany do wieku i rozwoju młodzieży, powinien uwzględniać cele wychowawcze, zakreślone w § 1 niniejszego statutu.

§ 14. Przełożona łącznie z gronem nauczycielskiem osiąga cele wychowawcze szkoły przez: a) bezpośredni swój wpływ na uczenice w szkole i poza szkołą, b) nauczanie i odpowiednią organizację pracy, c) organizowanie współpracy domu i szkoły w akcji wychowawczej.

V. Uczenice.

A. Zadania i obowiązki uczenic.

§ 15. Uczenica sposobi się przez wychowywanie i kształcenie w szkole na świadomą swych obowiązków i twórczą obywatelkę Państwa Polskiego.

W tym celu uczenica powinna dążyć do wyrobienia religijnego, urabiać należycie swój charakter oraz zdobywać wiedzę i umiejętności. Do osiągnięcia tego zmierza przedewszystkiem przez wytrwałą pracę nad sobą i przez sumienne spełnianie obowiązków.

§ 16. Uczenica obowiązana jest stosować się do regulaminu, który określa szczegółowo zadania i obowiązki uczenic.

B. Przyjmowanie uczenic.

§ 17. Do klasy pierwszej przyjmuje się kandydatki, które: a) przedstawią świadectwo ukończenia klasy IV szkoły powszechnej III lub II stopnia, świadectwo ukończenia z wynikiem pomyślnym pierwszego roku nauki w klasie IV szkoły powszechnej I stopnia albo inne świadectwo, uznane przez władze szkolne za równoważne, b) mają ukończone 13 lat życia, a nie przekroczą w danym roku kalendarzowym 17 lat życia.

§ 18. Do klasy drugiej i trzeciej, o ile są wolne miejsca, mogą być przyjmowane kandydatki, które: a) posiadają świadectwo szkolne wymagane od kandydatek do kl. I, b) uzyskają zezwolenie władz szkolnych, c) złożą egzamin z wynikiem pomyślnym z zakresu obowiązującego programu w klasach poprzednich szkoły krawiecko - bieliźniarskiej.

Uczenice, przechodzące z innych szkół krawiecko - bieliźniarskich, w których nauka odbywa się według tego samego programu, nie obowiązuje składanie egzaminu.

§ 19. Kandyatki mogą być przyjmowane do szkoły najpóźniej w ciągu pierwszego miesiąca nauczania.

C. Ocena uczenic.

§ 20. Przy końcu każdego okresu szkolnego nauczyciel (instruktor) ustala ocenę wyników, osiągniętych przez uczenice w zakresie danego przedmiotu, biorąc za podstawę wymagania obowiązującego programu.

Ocena powinna być oparta na systematycznem badaniu postępów i wyników pracy uczenicy.

§ 21. Przy końcu pierwszego półrocza oraz z końcem roku szkolnego uczenica otrzymuje świadectwo, które zawiera wyrażoną w stopniach ocenę wyników nauki ze wszystkich przedmiotów obowiązkowych i nadobowiązkowych oraz ocenę zachowania się.

O wynikach nauki w innych okresach szkolnych zawiadamia się rodziców lub opiekunów uczenicy.

Oceny, ustalone z końcem ostatniego okresu, są zarazem ocenami rocznemi.

§ 22. Promowanie uczenic do klas następnych odbywa się na podstawie ocen rocznych co najmniej dostatecznych ze wszystkich przedmiotów. Wwyjątkowych przypadkach Rada Pedagogiczna może promować do klasy drugiej uczenicę, mającą ocenę niedostateczną z jednego przedmiotu z wyjątkiem zajęć warsztatowych. Jakiekolwiek egzaminy uzupełniające lub promocyjne do klasy następnej nie mogą być stosowane.

§ 23. Uczenica, która nie uzyskała promocji do klasy następnej, może na podstawie decyzji Rady Pedagogicznej powtarzać klasę lub być usunięta ze szkoły. Dwukrotne powtarzanie tej samej klasy jest zasadniczo niedopuszczalne.

IV. Ukończenie szkoły, uprawnienia absolwentek.

§ 24. Uczenica, która otrzymała w klasie trzeciej oceny roczne co najmniej dostateczne ze wszystkich przedmiotów obowiązkowych oraz z zachowania się, otrzymuje zamiast świadectwa rocznego — świadectwo ukończenia szkoły.

§ 25. Ukończenie państwowej szkoły krawiecko - bieliźniarskiej uprawnia absolwentki do przystąpienia do egzaminu czeladniczego.

Reorganizacja niektórych państwowych szkół zawodowych w 1936 roku.

Zarządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 3 lipca 1936 r. (Nr. III. T. P. 2672/36).

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 89).

Na podstawie § *223* rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 listopada 1933 r. o organizacji szkolnictwa zawodowego (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 15, poz. 202) zarządzam, co następuje:

§ 1. Z początkiem 1936/37 roku szkolnego podlegają reorganizacji według nowego ustroju szkolnego następujące szkoły i wydziały[1]):

1) Wydział elektromechaniczny Państwowej Szkoły Technicznej we Lwowie przekształca się na Państwowe Gimnazjum Elektryczne we Lwowie;

2) Państwowa Szkoła Przemysłu Drzewnego w Jaworowie przekształca się na Państwową Szkołę Stolarską w Jaworowie;

3) Państwowa Szkoła Rzemiosł w Kamionce Strumiłowej (posiadająca wydziały stolarski i ślusarski) przekształca się na Państwową Szkołę Mechaniczną i Państwową Szkołę Stolarską w Kamionce Strumiłowej;

4) Państwowa Szkoła Przemysłu Drzewnego w Rudniku nad Sanem przekształca się na Państwową Szkołę Stolarską w Rudniku nad Sanem;

5) Państwowa Szkoła Ślusarstwa Maszynowego w Tarnopolu przekształca się na Państwowe Gimnazjum Mechaniczne w Tarnopolu;

6) Wydziały: bieliźniarski i handlowy Państwowej Szkoły Zawodowej Żeńskiej we Lwowie przekształca się na: Państwową Żeńską Szkołę Krawiecko - Bieliźniarską oraz na Państwowe Żeńskie Gimnazjum Kupieckie we Lwowie;

7) Państwowe Koedukacyjne Kursy Abiturjentów we Lwowie przekształca się na: Państwową Koedukacyjną Szkołę Przysposobienia Kupieckiego II stopnia oraz na Państwową Koedukacyjną Szkołę Przysposobienia Administracyjno - Handlowego we Lwowie.

§ 2. Ponadto z początkiem 1936/37 roku szkolnego zostają otwarte następujące szkoły, zorganizowane według nowego ustroju szkolnego: 1) Państwowe Gimnazjum Elektryczne w Bydgoszczy, 2) Państwowe Gimnazjum Elektryczne w Krakowie, 3) Państwowa Męska Szkoła Przysposobienia Kupieckiego I stopnia we Lwowie, 4) Państwowa Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnem II stopnia we Lwowie.

§ 3. Sposób przekształcania szkół i wydziałów, wyszczególnionych w § 1 oraz sposób otwarcia szkół, wyszczególnionych w § 2 niniejszego zarządzenia, ustalony został w zarządzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 29 maja 1936 r. o sposobie reorganizacji państwowych szkół zawodowych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz 88[2]).

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Świętosławski.*

---

[1]) Podaje się tylko szkoły i wydziały okręgu szkolnego lwowskiego.

[2]) Patrz str. 381.

Ruch służbowy

Inspektoraty szkolne.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przeniósł:

1) rozporządzeniem z dnia 25 czerwca 1936 r. Nr. BP. 5133/36 p. Stefana Balickiego, prowizorycznego podinspektora szkolnego we Lwowie, na stanowisko prowizorycznego podinspektora szkolnego na obwód szkolny lwowski miejski we Lwowie.;

2) rozporządzeniem z dnia 25 czerwca 1936 r. Nr. BP. 8481/ 36 p. Jana Grelę, prowizorycznego podinspektora szkolnego w Równem, na stanowisko prowizorycznego podinspektora szkolnego w Rawie Ruskiej;

3) rozporządzeniem z dnia 25 czerwca 1936 r. Nr. BP. 5067/36 p. Eugenjusza Kowaliszyna, podinspektora szkolnego w Jarosławiu, na równorzędne stanowisko podinspektora szkolnego w Turce.

Średnie szkoły ogólnokształcące, zakłady kształcenia nauczycieli, szkoły zawodowe, powszechne.

Mianowani:

Andrejko Jan, kierownikiem 4-klasowej szkoły w Kawsku (Stryj);

Chmielak Stefan, kierownikiem 2-klasowej szkoły w Dobrowodach (Podhajce); Czajkowski Emil, kierownikiem 6-klasowej szkoły w Wasylkowcach (Kopyczyńce);

Filipecki Marjan, kierownikiem 7-klasowej szkoły w Mielnicy (Borszczów);

Karsznia Antoni, nauczycielem gimnazjum I im. M. Romanowskiego w Stanisławowie; Kluba Piotr, kierownikiem 3-klasowej szkoły w Baryczce (Rzeszów); Kruszelnicka Helena, kierowniczką 3-klasowej szkoły w Tumierzu (Stanisławów);

Lewicki Bolesław, nauczycielem gimnazjum im. K. Szajnochy we Lwowie; Lorenzowa Jadwiga, kierowniczką 3-klasowej szkoły w Łobozwi (Lesko);

Mlćoch Alojzy, kierownikiem 2-klasowej szkoły w Załuczu Górnem (Śniatyn);

Ostafiński Władysław, kierownikiem 7-klasowej szkoły w Biskowicach (Sambor);

Panek Jan, kierownikiem 2-klasowej szkoły w Nadbrzeziu (Tarnobrzeg); Petri Franciszek, kierownikiem 7-klasowej szkoły w Narajowie Mieście (Brzeżany); Procyk Włodzimierz, nauczycielem gimnazjum II w Stanisławowie;

Dr. Strażek Stanisław, nauczycielem seminarjum naucz. męsk. im. hr. Dzieduszyckiego w Sokalu;

Turzański Władysław, kierownikiem 6-klasowej szkoły w Kociubińcach (Kopyczyńce);

Waligóra Kazimierz, nauczycielem gimnazjum I im. M. Romanowskiego w Stanisławowie; Winklerowa Anna, kierowniczką 2-klasowej szkoły w Zarubińcach (Skałat).

Przydzieleni
na rok szkolny 1936/37.

Assing Genowefa, nauczycielka seminarjum naucz. żeńsk. w Stanisławowie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. żeńsk. w Stanisławowie;

Bałabanówna Marja, nauczycielka szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. żeńsk. im. A. Asnyka we Lwowie, przydzielona do 7-klas. szkoły Nr. 9 we Lwowie do 7-klas. szkoły Nr. 37 we Lwowie; Dr. Bezuszko Włodzimierz, nauczyciel sem. naucz. męsk. w Krośnie, do 7-klasowej szkoły w Krośnie; Boroński Wacław, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Tarnopolu, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Tarnopolu;

Dr. Cegielski Roman, profesor seminarjum naucz. żeńsk. im. A. Asnyka we Lwowie, do gimnazjum VII im. T. Kościuszki we Lwowie; Chudio Marja, nauczycielka seminarjum naucz. żeńsk. w Stanisławowie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. żeńsk. w Stanisławowie;

Dr. Dąbrowski Piotr, nauczyciel seminarjum naucz. żeńsk. im. A. Asnyka we Lwowie, do 7-klas. szkoły powszech. we Lwowie; Dąbrowski Stanisław, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Stanisławowie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Stanisławowie; dr. Demiańczyk Jerzy, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Sokalu, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Sokalu;

Emmerich Stanisław, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Samborze, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Samborze;

Foltak Teodor, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Krośnie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Krośnie; Frank Edward, nauczyciel szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. im. H. Sienkiewicza w Tarnopolu, do gimnazjum II im. J. Słowackiego w Tarnopolu; Fries Jan, profesor seminarjum naucz. męsk. im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Samborze, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Samborze;

Dr. Gaweł Władysław, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. im. St. Staszica w Rzeszowie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Rzeszowie; Grodzicki Jan, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. im. H. Sienkiewicza w Tarnopolu, do gimnazjum II im. J. Słowackiego w Tarnopolu; Gromek Stanislaw, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. im. Marszałka J. Piłsudskiego w Samborze, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. im. Marszałka J. Piłsudskiego w Samborze;

Hajda Tadeusz, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Sokalu, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Sokalu; Hamerski Eustachy, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. im. St. Staszica w Rzeszowie, do gimnazjum I im. St. Konarskiego w Rzeszowie;

Ilczyszyn Aleksander, nauczyciel szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Stanisławowie, do 7-klas. szkoły powszech. w Stanisławowie;

Jabłoński Piotr, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Krośnie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Krośnie;

Ks. dr. Kostelnyk Gabrjel, profesor gimnazjum XI im. J. i A. Śniadeckich we Lwowie, do 7-klas. szkoły powszech. we Lwowie; Kowalczuk Mikołaj, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Tarnopolu, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Tarnopolu; Kruczkowski Aleksander, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. im. H. Sienkiewicza w Tarnopolu, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Tarnopolu; Krzanowski Stanisław, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Krośnie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Krośnie (do 31 sierpnia 1938 r.); Kucz Władysław, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Sokalu, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Sokalu (bez terminu);

Ks. Lewalski Cyryl, profesor seminarjum naucz. męsk. w Sokalu, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Sokalu; Lubelski Ludwik, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Tarnopolu, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Tarnopolu;

Dr. Łuciów Łukasz, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Kro-

śnie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Krośnie; Łuszewski Ludwik, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. im. St. Staszica w Rzeszowie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Rzeszowie;

Myćko Stanisław, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. im. St. Staszica w Rzeszowie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. im. St. Staszica w Rzeszowie;

Niewiakowski Romuald, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Stanisławowie, do gimnazjum II im. Marszałka J. Piłsudskiego w Stanisławowie;

Orłowski Mikołaj, profesor seminarjum naucz. męsk. im. Marszałka J. Piłsudskiego w Samborze, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. im. Marszałka J. Piłsudskiego w Samborze;

Pańczak Władysław, nauczyciel szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Rzeszowie, do gimnazjum I im. St. Konarskiego w Rzeszowie; Patla Tadeusz, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Krośnie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Krośnie (bezterminowo); Polański Stanisław, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. im. St. Staszica w Rzeszowie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Rzeszowie;

Rejmański Stanislaw, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Sokalu, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Sokalu; Rzyha Andrzej, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Krośnie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Krośnie;

Sanecki Walenty, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. im. St. Staszica w Rzeszowie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. im. St. Staszica w Rzeszowie; Siwy Władysław, nauczyciel szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. im. H. Sienkiewicza w Tarnopolu, do szkoły powszech. w Tarnopolu; dr. Strażek Staniłsaw, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Sokalu, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Sokalu; Strusiński Michał, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Sokalu, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Sokalu; dr. Święch Czesław, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. im. Marszałka J. Piłsudskiego w Samborze, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. im. Marszałka J. Piłsudskiego w Samborze;

Trzciński Władysław, profesor seminarjum naucz. męsk. we Lwowie, do gimnazjum V im. Hetm. St. Żółkiewskiego we Lwowie;

Ks. Winnicki Franciszek, nauczyciel rel. szkoły żeńsk. im. J. Słowackiego w Przemyślu, do seminarjum naucz. żeńsk. w Przemyślu;

Wójcikówna Jadwiga, naucz. seminarjum naucz. żeńsk. im. A. Asnyka we Lwowie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. żeńsk. im. A. Asnyka we Lwowie; Wolfsthal Stanisław, nauczyciel gimnazjum w Brzozowie, do szkoły powszech. w Brzozowie;

Zając Grzegorz, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Tarnopolu, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Tarnopolu; Ziziewicz Zygmunt, nauczyciel szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Krośnie, do szkoły powszechnej w Krośnie;

Żych Franciszek, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Krośnie, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męsk. w Krośnie.

Przeniesieni.

Bachman Teodor, nauczyciel gimnazjum im. K. Ujejskiego w Kamionce Strumiłłowej, do gimnazjum II im. A. Witkowskiego w Jarosławiu; Bator Stanisław, nauczyciel gimnazjum I im. A. Adama Mickiewicza w Samborze, do gimnazjum II im. A. Witkowskiego w Jarosławiu; Besowa Marja, nauczycielka 3-klas. szkoły w Manastercu (Sanok), do 3-klas. szkoły w Ryszkowej Woli (Jarosław); dr. Bezuszko Władysław, nauczyciel seminarjum naucz. żeńsk. w Brzeżanach, przydzielony (w r. 1935/36) do 7-klas. szkoły w Brzeżanach, do seminarjum naucz. męsk. w Krośnie; Birkenmayer Roman, nauczyciel gimnazjum im. St. Czarnieckiego w Nisku, do gimnazjum im. H. Sienkiewicza w Łańcucie; Borczówna Katarzyna, nauczycielka szkoły powszechnej w Tarnówce (Radziechów), do 1-klas. szkoły powszech. w Borówce (Rzeszów); Borecka Zofja, nauczycielka gimnazjum im. Hetm. J. Tarnowskiego w Tarnobrzegu, do gimnazjum im. K. Ujejskiego w Kamionce Strumiłłowej; Brogowska Zofja, nauczycielka 2-klas. szkoły powsz. w Rzeczycy Długiej (Tarnobrzeg), do 5-klas. szkoły powsz. w Stawczanach (Gródek Jagielloński); Burdówna Janina, nauczycielka 4-klas. szkoły powsz. w Królówce (Bochnia), do 3-klas. szkoły powsz. w Kielnarowej (Rzeszów);

Dr. Chrapływy Zenobjusz, nauczyciel gimnazjum z r. j. n. w Przemyślu, do filji gimnazjum z r. j. n. we Lwowie; Cichacka Marja, nauczycielka 1-klas. szkoły w Baranówce (Brzeżany), do 3-klas. szkoły powsz. w Podjarkowie (Bóbrka); Cybulska Jadwiga, prowizor. sekretarz administr. w Kuratorjum O. S. Lw. we Lwowie, do gimnazjum im. Stefana Batorego we Lwowie;

Falkiewicz Gizela, nauczycielka 7-klas. szkoły w Dawidowie (Lwów), do szkoły powsz. Nr. 45 we Lwowie;

Gardowska Marja, nauczycielka 1-klas. szkoły w Kobielniku (Myślenice), do 5-klas. szkoły w Pohorcach (Rudki); dr. Gellmanowa Sara,

nauczycielka gimnazjum im. H. Sienkiewicza w Łańcucie, do gimnazjum żeńsk. w Tarnopolu; Gełitowski Leon, profesor gimnazjum II im. prof. K. Morawskiego w Przemyślu, do gimnazjum w Brzeżanach; Giełdanowska Jadwiga, nauczycielka 2-klas. szkoły w Baliczach Zarzecznych (Żydaczów), do 2-klas. szkoły w Rajtarowicach (Sambor); Gorszkówna Helena, nauczycielka 3-klas. szkoły w Sosnowie, do 5-klas. szkoły w Dworcach (Żółkiew); Guzik Jan, nauczyciel gimnazjum w Bielsku, przydzielony do szkoły powszechnej w Bielsku, do gimnazjum im. K. Ujejskiego w Kamionce Strumiłłowej; S. Gyurkovich Joanna, nauczycielka 7-klas. szkoły w Krystynowie - Wodnej (Chrzanów), do 3-klas. szkoły w Besku (Sanok);

Honcowa Bronisława, nauczycielka 7-klas. szkoły w Chłopach (Rudki), do 7-klas. szkoły im. Lenartowicza we Lwowie;
/

Jankowska Janina, aunczycielka 3-klas. szkoły w Niżborku Starym (Kopyczyńce), do 7-klas. szkoły w Synowódzku Wyżnem (Stryj); Jarosiewiczowa Leontyna, nauczycielka 7-klas. szkoły męsk. im. A. Mickiewicza w Drohobyczu, do 7-klas. szkoły żeńskiej im. Orzeszkowej w Drohobyczu; dr. Jedliński Jacek, nauczyciel gimnazjum w Tłumaczu, do gimnazjum I im. Marszałka Piłsudskiego w Jarosławiu; dr. Kassian Józef, profesor seminarjum naucz. męsk. w Czortkowie, do gimnazjum im. J. Słowackiego w Czortkowie;

Dr. Kisielewski Konstanty, profesor seminarjum naucz. żeńsk. II we Lwowie, do seminarjum naucz. żeńsk. I im. A. Asnyka we Lwowie; Knobloch Mieczysław, nauczyciel gimnazjum z r. j. n. w Przemyślu, do gimnazjum II im. K. Szajnochy we Lwowie; Konaszewiczowa Paulina, nauczycielka 3-klas. szkoły w Zarudcach (Lwów), do 7-klas. szkoły w Taurowie (Brzeżany); Konopacka Irena, nauczycielka 7-klas. publ. szkoły im. A. Mickiewicza w Borysławiu (Drohobycz), do 7-klas. szkoły Nr. 15 im. Zimorowicza we Lwowie; Koszałka Leopold, nauczyciel szkoły w Rudniku n/Sanem, do 7-klas. szkoły w Tartakowie (Sokal); Kowalewska Alicja, nauczycielka 7-klas. szkoły w Taurowie (Brzeżany), do szkoły w Zarudcach (Lwów); Kowalska Marja, nauczycielka szkoły w Sarnkach Górnych (Rohatyn), do 7-klas. szkoły w Delatynie (Nadwórna); Kowalski Stanisław, nauczyciel 7-klas. szkoły w Sarnkach Górnych (Rohatyn), do 7-klas. szkoły w Delatynie (Nadwórna); Krupówna Janina, nauczycielka 3-klas. szkoły w Baliczach (Radziechów), do 1-klas. szkoły w Sarnówce (Żółkiew); Kuźmowa Olga, nauczycielka 7-klas. szkoły w Czajkowicach (Rudki), do 2-klas. szkoły w Korolówce (Tłumacz);

Dr. Łaba Bazyli, profesor II seminarjum naucz. żeńsk. we Lwowie, do I seminarjum naucz. żeńsk. im. A. Asnyka we Lwowie; Łabędzka Ja-

nina, nauczycielka 7-klas. szkoły w Gródku Jegiellońskim, do 7-klas. szkoły Nr. 1 w Pińsku (Pińsk); Łukowycz Katarzyna, nauczycielka 1-klas. szkoły w Borówce (Rzeszów), do 2-klas. szkoły w Stołpinie (Radziechów);

Mazepowa Bogusława, nauczycielka 4-klas. szkoły w Wełdzirzu (Dolina), do 1-klas. szkoły w Niniowie Górnym (Stryj); Michalescul Eugenja, nauczycielka 2-klas. szkoły w Rajtarowicach (Sambor), do 2-klas. szkoły w Baliczach Zarzecznych (Żydaczów); Monczakowska Marja Emma, nauczycielka 7-klas. szkoły w Wojniłowie (Kałusz), do 3-klas. szkoły w Nowej Woli Czudeckiej (Rzeszów); Mosaniuk Zofja, nauczycielka szkoły w Chotylubiu (Lubaczów), do szkoły w Ochotnicy - Jamnem (Nowy Targ);

Nowakówna Janina, nauczycielka 1-klas. szkoły w Sarnówce (Żółkiew), do 3-klas. szkoły w Balicach (Radziechów);

Oppenauer Marja, nauczycielka gimnazjum im. K. Ujejskiego w Kamionce Strumiłłowej, do gimnazjum w Rawie Ruskiej; Oszoska Halina, nauczycielka 7-klas. szkoły żeńsk. w Zabłotowie (Śniatyn), do 7-klas. szkoły żeńsk. w Rohatynie;

Peszek Wladysław, nauczyciel 4-klas. szkoły w Juljopolu (Radzyń, okręg szkolny lubelski), do 1-klas. szkoły Nr. 1 w Majdanie Średnim (Nadwórna); Petrowowa Helena, nauczycielka 7-klas. szkoły w Starogardzie, do 2-klas. szkoły w Tehlowie (Rawa Ruska); Piskozub Władysław, nauczyciel gimnazjum im. Fr. Karpińskiego w Śniatynie, do gimnazjum III im. St. Staszica w Stanisławowie; Piskozub Jan, dyrektor gimnzjum III w Sanisławowie, do gimnazjum im. Fr. Karpińskiego w Śniatynie; Proć Melanja, nauczycielka 2-klas. szkoły w Ochotnicy Jamnem I (Nowy Targ), do 3-klas. szkoły w Chotylubiu (Lubaczów); Pyka Hieronim, nauczyciel gimnazjum im. K. Ujejskiego w Kamionce Strumiłłowej, do gimnazjum im. Kr. Kaz. Jagiellończyka w Kołomyi;

Rasiówna Zofja, nauczycielka 4-klas. szkoły w Glińsku (Żółkiew), do 7-klas. szkoły w Lubaczowie; Rozłucka Janina, nauczycielka 5-klas. szkoły w Stawczanach (Gródek Jagielloński), do 2-klas. szkoły w Rzeczycy Długiej (Tarnobrzeg); Rzemieniecki Władysław, kierownik 7-klas. szkoły Nr. 1 w Delatynie (Nadwórna), do 5-klas. szkoły w Łyścu Starym (Stanisławów);

Sądowicz Jan, profesor gimnazjum II im. A. Witkowskiego w Jarosławiu, do gimnazjum I im. A. Mickiewicza w Samborze; Sąsiedzka Janina, nauczycielka 1-klas. szkoły w Podjarkowie (Bóbrka), do 1-klas. szkoły w Baranówce (Brzeżany); Sochacka Janina, nauczycielka 7-klas. szkoły w Narolu Mieście (Lubaczów), do 6-klas. szkoły w Samborze-

Średnia; dr. Strilciw Mikołaj, profesor gimnazjum I im. Marszałka J. Piłsudskiego w Stryju, do gimnazjum im. Kr. Kaz. Jagiellończyka w Kołomyi; Szczepanowa Stanisława, nauczycielka 3-klas. szkoły w Czerkasach (Oszmiana), do 3-klas. szkoły w Mrowli (Rzeszów); Szeller Marja, nauczycielka 7-klas. szkoły w Porąbce (Będzin), do 7-klas. szkoły w Lubieniu Wielkim (Gródek Jagielloński); Szembelówna Stanisława, nauczycielka 2-klas. szkoły w Stubienku (Przemyśl), do 4-klas. szkoły w Bachowie (Przemyśl); Szumilakowa Jadwiga Józefa, nauczycielka 1-klas. szkoły w Sitowiźnie (Częstochowa), do 1-klas. szkoły w Chodaczowie (Łańcut); Szyler Zofja, nauczycielka 7-klas. szkoły w Budzanowie, do 6-klas. szkoły w Gaci (Przeworsk);

Ukraińska Marja, nauczycielka 7-klas. szkoły Nr. 1 w Wolbromiu (Olkusz), do 3-klas. szkoły w Tuczapach (Gródek Jagielloński);

Wargocki Jan, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Czortkowie, do gimnazjum im. J. Słowackiego w Czortkowie; Wesołowska Irena, nauczycielka 5-klas. szkoły w Dworcach (Żółkiew), do 2-klas. szkoły w Markowej (Podhajce); Wokrój Irena, nauczycielka 7-klas. szkoły w Lubaczowie, do 4-klas. szkoły w Glińsku (Żółkiew); Wolak Czesław, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Zaleszczykach, do seminarjum naucz. męsk. w Tarnopolu; Wolsthal Stanisław, nauczyciel seminarjum naucz. męsk. w Czortkowie, do gimnazjum w Brzozowie; Wołoszański Włodzimierz, nauczyciel gimnazjum im. St. Czarnieckiego w Nisku, do gimnazjum w Brzozowie; Woś Józef, kierownik 7-klas. szkoły Nr. 1 w Kowlu (okręg szkolny łucki), do 6-klas. szkoły w Jezupolu (Stanisławów); Wulczyn Jan, nauczyciel p. o. kierownika 2-klas. szkoły w Podmichałowcach (Rohatyn), do 4-klas. szkoły w Turzy Wielkiej; Wysocka Helena, kierowniczka szkoły powsz. żeńsk. w Bolechowie, do 7-klas. szkoły w Tyśmienicy (Tłumacz);

Dr. Ziemnowicz Mieczysław, dyrektor I gimnazjum im. J. Słowackiego w Przemyślu, do gimnazjum I im. M. Kopernika we Lwowie.

Spensjonowani.

Bojcarówna Klementyna, nauczycielka 4-klas. szkoły w Pukowie (Rohatyn); Bojkowa Eugenja, nauczycielka 3-klas. szkoły w Rolowie (Drohobycz);

Chłanda Józef, profesor gimnazjum II im. St. Sobińskiego w Rzeszowie; Czochowa Teresa, nauczycielka 7-klas. szkoły w Lubaczowie; Ćwiąkałowa Felicja, nauczycielka 3-klas. szkoły w Chłopówce (Kopyczyńce);

Dziewotowa Emilja, nauczycielka 7-klas. szkoły w Przemyślu;

Falewska Marja, nauczycielka 7-klas. szkoły Nr. 50 we Lwowie; Fecko Józef, kierownik 7-klas szkoły im. A. Mickiewicza w Jarosławiu;

Grąbczeńska Zofja, nauczycielka 7-klas. szkoły w Czortkowie;

Kapuściakowa Laura, nauczycielka 3-klas. szkoły w Spasowie (Sokal); Kołkowski Juljan, nauczyciel 2-klas. szkoły w Zieleniowie, przydzielony do 7-klas. szkoły w Rohatynie;

Łukasiewicz Józefa, nauczycielka 2-klas. szkoły w Podszumłańcach (Rohatyn);

Martyniec Juljan, kierownik 2-klas. szkoły w Isajach (Turka n/Str.); Mathiasz Elżbieta, nauczycielka 1-klas. szkoły w Bobrówce (Jarosław); Mazurkowa Stefanja, nauczycielka 4-klas. szkoły w Hołyniu (Kałusz); Menkesowa Chaschi, nauczycielka 7-klas. szkoły Nr. 33 we Lwowie; Monczak Marja, nauczycielka 4-klas szkoły w Cewkowie (Lubaczów); Monseu Aniela, nauczycielka 2-klas. szkoły w Tomaszowcach Kamiennych (Kałusz);

Nawrocki Seweryn, nauczyciel 1-klas. szkoły w Wolicy (Skałat);

Paliwodowa Marja, nauczycielka 2-klas. szkoły w Siemakowcach (Horodenka);

Rauch Leontyna, instruktorka szkoły zawod. żeńsk. we Lwowie; Rogowska Anna, nauczycielka 7-klas. szkoły w Sasowie (Złoczów);

Skirzyński Antoni, kierownik 2-klas. szkoły w Żurawnikach (Lwów); Szłemko Szymon, kierownik 4-klas. szkoły w Rudnikach (Śniatyn);

Tarnawska Paulina, nauczycielka 1-klas. szkoły w Rozłuczu (Turka n/Str.);

Welzman Michalina, nauczycielka 7-klas. szkoły w Stanisławowie; Wysocka Stanisława, nauczycielka 7-klas. szkoły w Kołomyi.

Zmarli.

Czajka Jan, nauczyciel 1-klas. szkoły w Tywonji (Jarosław), zmarł dnia 18 czerwca 1936 r.

Jurga Mikołaj. kierownik 2-klas. publicznej szkoły powszechnej w Rzepedzi, pow. Sanok, zmarł dnia 19 czerwca 1936 r. w 48 roku życia, a 22 roku służby.

Ortyński Franciszek, kierownik 3-klas. szkoły powszechnej w Michałowicach, powiatu drohobyckiego, zmarł dnia 30 czerwca 1936 r., w 52 roku życia, a 32 roku służby nauczycielskiej.

Konkursy.

Konkursy na stanowiska kierowników publ. szkół powszechnych.

L. porz.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im. . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
1	**Brzeżany**	Słoboda Złota	3 kl.	—	—	pol.-r.	4 ubik.	1536 s^2	
2	**Buczacz**	Zubrzec	4 „	koed	—	„	3 „	1·4 h	
3	**Dolina**	Rypne	3 „	„	—	„	3 „	120 a	Konkurs 3-ci
4	„	Swaryczów	4 „	„	—	„	3 „	2 mg.	
5	„	Witwica	3 „	„	—	„	3 „	0·98 ha	Konkurs 3-ci
6	**Jaworów**	Zawadów	3 „	„	—	„	3 „	—	
7	**Lwów**	Czyżyków	2 „	„	—	„	—	—	Konkurs 2-gi
8	„	Mostki	2 „	„	—	„	3 ubik.	1 mg.	„
9	„	Porszna	2 „	„	—	ruski	3 „	2 mg.	„
10	**Nadwórna**	Osław Biały	4 „	„	—	pol.-r.	2 „	54 arów	Konkurs 5-ty
11	**Stanisławów**	Horocholina I	4 „	„	—	„	—	—	
12	„	Posiecz	3 „	„	—	ruski	—	—	Konkurs 4-ty
13	**Tarnopol**	Mikulince	7 „	„	—	polski	3 ubik.	—	
14	**Żydaczów**	Bujanów	2 „	„	—	pol.-r.	3 „	—	Konkurs 3-ci
15	„	Tejsarów	3 „	„	—	ruski	3 „	2 mg.	Konkurs 2-gi

Podania o posady objęte powyższym konkursem należy wnosić drogą służbową w terminie do 30 września 1936 r.

Ogłoszenia.

Statut Organizacyjny Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Uchwała Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 r. (Monitor Polski Nr. 158, poz. 285).

§ 1. Zatwierdza się dołączony do uchwały niniejszej Statut Organizacyjny Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 2. Wykonanie uchwały niniejszej porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 3. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą Statut Organizacyjny Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, zatwierdzony uchwałą Rady Ministrów z dnia 9 września 1931 r. (Monitor Polski Nr. 213, poz. 287).

Prezes Rady Ministrów: (—) *Sławoj Składkowski.*

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Świętosławski.*

Statut Organizacyjny
Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 1. W skład Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wchodzą:

5 departamentów: I. Ogólny, II. Szkolnictwa Ogólno-kształcącego, III. Szkolnictwa Zawodowego, IV. Nauki i Szkół Wyższych, V Wyznań Religijnych,

Biuro Personalne, — oraz niewchodzące w skład departamentów:

Wydział Prezydjalny, Wydział Sztuki i Wydział Archiwów Państwowych.

§ 2. Departament Ogólny obejmuje sprawy nadzoru nad pracami ustawodawczemi Ministerstwa, sprawy jednolitej wykładni ustawodawstwa, sprawy budżetowe, sprawy fundacyjne, sprawy budownictwa szkolnego, sprawy statystyczne, sprawy administracji wydawnictw, obsługę kancelaryjną i inne sprawy administracyjne i gospodarcze, nieobjęte zakresem działania innych jednostek organizacyjnych, oraz inspekcję administracyjną w powyższym zakresie.

§ 3. Departament Szkolnictwa Ogólnokształcącego załatwia w zakresie wychowania przedszkolnego, szkolnictwa powszechnego i specjalnego, szkolnictwa średniego ogólno-kształcącego i zakładów kształcenia wychowawczyń przedszkoli i nauczycieli szkół powszechnych oraz oświaty pozaszkolnej — sprawy ustawodawstwa, organizacji oraz nadzoru nad wykonywaniem ustaw i przepisów, sprawy ustrojowo-programowe, opracowuje instrukcje i zarządzenia normatywne, dotyczące nauczania i wychowania, sprawuje nadzór i opiekę nad akcją społeczno-wychowawczą oraz kultu-

ralno-oświatową, prowadzoną przez instytucje państwowe, instytucje samorządowe oraz społeczne, załatwia sprawy, związane z oceną książek i pomocy naukowych, nadzoru nad wychowaniem i nauczaniem, sprawy pomieszczeń szkolnych i zaspakajania potrzeb rzeczowych, sprawy dokształcania nauczycieli i pracowników pedagogicznych administracji szkolnej, jako też pracowników oświatowych, oraz sprawy kwalifikacyj wychowawczyń przedszkoli, nauczycieli szkół powszechnych oraz szkół średnich ogólno-kształcących i zakładów kształcenia nauczycieli

§ 4. Departament Szkolnictwa Zawodowego załatwia w zakresie szkół i kursów zawodowych — sprawy ustawodawstwa, organizacji oraz nadzoru nad wykonywaniem ustaw i przepisów, sprawy ustrojowo-programowe, opracowuje instrukcje i zarządzenia normatywne, dotyczące nauczania, załatwia sprawy, związane z oceną książek i pomocy naukowych oraz sprawy urządzeń warsztatów szkolnych, sprawy nadzoru nad wychowaniem i nauczaniem, sprawy pomieszczeń szkolnych i zaspakajania potrzeb rzeczowych; sprawy kształcenia i dokształcania nauczycieli i instruktorów oraz pracowników pedagogicznych administracji szkolnej, sprawy kwalifikacyj nauczycieli.

§ 5. Departament Nauki i Szkół Wyższych załatwia w zakresie nauki — sprawy, związane z organizacją nauki i popieraniem polskiej twórczości naukowej w kraju i zagranicą, sprawy ochrony przyrody i opieki nad zabytkami bibljotecznemi, przedhistorycznemi i paleontologicznemi, — w zakresie szkolnictwa wyższego — sprawy ustawodawstwa, organizacji oraz nadzoru nad wykonywaniem ustaw i przepisów, oraz opieki nad młodzieżą akademicką.

§ 6. Departament Wyznań Religijnych załatwia sprawy, wynikające ze stosunku Państwa do wyznań religijnych.

§ 7. Biuro Personalne obejmuje sprawy osobowe funkcjonarjuszów Ministerstwa i wszystkich podległych władz, urzędów, instytucyj i zakładów oraz sprawy organizacyjne Ministerstwa i podległych mu władz i urzędów.

§ 8. Wydział Prezydjalny obejmuje sekretarjat osobisty Ministra i sprawy reprezentacyjne, sprawy wynikające ze stosunku Ministra do Prezydenta Rzeczypospolitej, Sejmu i Senatu, Prezesa Rady Ministrów i poszczgólnych Ministrów, sprawy polityki narodowościowej i wyznaniowej w zakresie oświaty, szkolnictwa polskiego zagranicą i opieki kulturalnej nad wychodźstwem polskiem, sprawy prasowe i sprawy zlecone przez Ministra.

§ 9. Wydział Sztuki załatwia w zakresie sztuki sprawy opieki nad twórczością w dziedzinie sztuk plastycznych, literatury, muzyki i teatru, oraz sprawy udostępnienia społeczeństwu dorobku wymienionej twórczości, — w zakresie szkolnictwa artystycznego — sprawy ustawodawstwa, organizacji, programów, nadzoru nad nauczaniem i wychowaniem oraz sprawy zaspakajania potrzeb rzeczowych tego szkolnictwa, tudzież sprawy opieki nad zabytkami z wyłączeniem zabytków wymienionych w § 5 i 10.

§ 10. Wydział Archiwów Państwowych obejmuje zarząd archiwów państwowych i ich kompletowanie oraz rewindykację państwowych zbiorów archiwalnych w kraju i z zagranicy, ochronę zabytków archiwalnych i opiekę naukową i techniczną nad archiwami i zbiorami archiwalnemi niepaństwowemi.

§ 11. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przeprowadza podział Departamentów (Biura Personalnego) na wydziały i referaty oraz ustala szczegółowy zakres czynności jednostek organizacyjnych Ministerstwa i regulamin Ministerstwa.

Obniżenie cen noclegów w schroniskach Beskidenverein.

Pismo Min. W. R. i O. P. z dnia 10 lipca 1936 r. Nr. I. W. F. 2020/36.

Nr. O. 15695/36. Na podstawie pisma Ministerstwa Komunikacji z dnia 6 lipca b. r. Nr. Tur. II. 20/81/36 Ministerstwo podaje do wiadomości, że Tow. Turystyczne Beskidenverein w Bielsku obniża od dnia 1 września b. r. ceny noclegów w swych schroniskach na zł 1.20 dla członków i zł 2.30 dla niecziłonków, dla wycieczek szkolnych po 50 gr od osoby.

Tow. Beskidenverein w Bielsku posiada następujące schroniska w wojew. śląskiem: na Klimczoku i Magórce; w wojew. krakowskiem: w Salmopolu obok Szczyrku, na Lipowskiej i na Babiej Górze; po stronie Czechosłowackiej na Czantorji.

Naczelnik Wydziału: (—) *J. Błoński.*

Szkolne Kasy Oszczędności (S. K. O.).

Nr. O. 13685/36. Nawiązując do okólnika Nr. 7 Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 stycznia 1935 r. (II. P. 5937/34) w sprawie szkolnych kas oszczędności (Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1935 r., str. 104—115), Kuratorjum O. S. Lw. ogłasza poniżej zestawienie danych statystycznych, dotyczących rozwoju S. K. O., nadesłane pismem Dyrekcji Oddziału P. K. O. we Lwowie z dnia 24 czerwca 1936 r. Nr. 4350/Dyr.

Z zestawienia wynika, że liczba szkolnych kas oszczędności osiągnęła w roku szkolnym 1935/36 ogólną cyfrę 8.484 kas.

Ten systematyczny rozwój, jak również bardzo liczna korespondencja kierowana do P. K. O. przez nauczycielstwo i młodzież, dowodzą, że idea oszczędności znalazła ogólne zrozumienie, winna być nadal intensywnie szerzona i winna znaleźć również zrozumienie w tych szkołach, w których to się dotąd jeszcze nie stało.

Zestawienie statystyczne S. K. O. na dzień 31. V. 1936 r.

Okręg Szkolny	Warszawski	1.595
„ „	Krakowski	1.440
„ „	Wileński	1.295
„ „	Lwowski i Łucki	1.166
„ „	Lubelski	985
„ „	Poznański	838
„ „	Brzeski	746
„ „	Śląski	274
m. Łódź i pow. Łódzki		145
	Razem	8.484

Zakłady kąpielowe.

W Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 327, zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 maja 1936 r. o zakładach kąpielowych. Rozporządzenie to dotyczy zakładów kąpielowych (urządzenia natryskowe, urządzenia wannowe, parnie, kąpiele rytualne, pływalnie w zbiornikach sztucznych, oraz kąpieliska w zbiornikach naturalnych) — przeznaczonych do publicznego użytku dla celów higjenicznych, sportowych i rytualnych.

Przepisy tego rozporządzenia określają, jakie powinny być pomieszczenia zakładów kąpielowych (oświetlane, przewietrzane, ogrzane), jakie winny mieć urządzenia (rozbieralnie, ustępy, kosze na śmiecie, spluwaczki), w jakie sprzęty winny być zaopatrzone, jaka powinna być woda w zbiornikach sztucznych, przeznaczonych do celów sportowych i rozrywkowych (przeźroczysta, bezbarwna i bez zapachu, nie powinna zawierać bakteryj chorobotwórczych, stale wymieniana na świeżą, odpowiednio oczyszczona i dezynfekowana), jaka w zbiornikach naturalnych, wreszcie określa wymogi higjeniczne i bezpieczeństwa (oznaczone miejsca głębsze, przyrządy ratownicze).

Zwinięcie kursów T. O. M.

Zarząd Towarzystwa Ochrony Dzieci i Młodzieży (TOM) we Lwowie zawiadomił pismem z dnia 6 czerwca 1936 r. Nr. 1058/TC/36, że z końcem roku szkolnego 1935/36 zostają zwinięte prywatne kursy Towarzystwa, mianowicie: Kursy Gospodarcze wraz z Kursem Bieliźniarsko - krawieckim w Bolechowie z powodu zbyt znacznych kosztów utrzymania tej szkoły przy małej stosunkowo ilości uczenic.

Unieważnienie pieczęci.

(Pismo Insp. Szkolnego w Krośnie z dnia 20. IV. 1936 r. Nr. 1828).

Kierownictwo 3-klasowej szkoły w Dydni, pow. Brzozów, ogłasza, że zaginęła okrągła pieczęć szkolna.

Wobec tego pieczęć tę unieważnia się.

Subskrypcja 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej w drodze wymiany obl. 6% Pożyczki Narodowej.

Pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 22 maja 1936 r. L. D. III. 7625/4/36 do wszystkich kas urzędów skarbowych.[1]

Nr. O. 12071/36. Zgodnie z zapowiedzią, zawartą w ostatnim ustępie zarządzenia z dnia 30 kwietnia 1935 r. L. D. III. 7047/3/35, Ministerstwo Skarbu ustala następujący tryb wymiany obligacyj 6% Pożyczki Narodowej, przechowywanych tytułem kaucyj i wadjów, na obligacje 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej, które służyć mają nadal jako zabezpieczenie interesów Skarbu Państwa.

Obligacje 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej otrzymywać będą kasy urzędów skarbowych od właściwych placówek subskrypcyjnych przy spisie sporządzonym w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, a zawierającym numery obligacyj (serja i numer kolejny) oraz emisję (I i II), które zostały przydzielone poszczególnym subskrybentom (deponentom), jak również ilości znajdujących się przy tych obligacjach kuponów.

Równocześnie kasa otrzyma od placówki zaświadczenie wystawiane w swoim czasie w myśl powołanego na wstępie zarządzenia. Wartość nominalna otrzymanych obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej powinna przekraczać co najmniej o 14% z zaokrągleniem do 100 zł w górę wartość nominalną podlegających wymianie obligacyj 6% Pożyczki Narodowej, aby utrzymać zabezpieczenie interesów Skarbu Państwa w drodze wyrównania wartości kaucyjnej Pożyczki Inwestycyjnej, wynoszącej w myśl zarządzenia z dnia 18 marca 1936 r. L. D. II. 6203/1/36 65 za 100 nom. wartości; zauważa się, że obligacje 6% Pożyczki Narodowej przyjmowano na kaucje i wadja według wartości kaucyjnej 75 za 100 nominalnej wartości.

Otrzymane od placówki obligacje 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej kasa zapisze w myśl przepisów rachunkowo - kasowych na podstawie własnej noty kasowej oraz jednego egzemplarza spisu do de-

---

[1]) Podane do wiadomości pismem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 7 czerwca 1936 r. Nr. I. R. 4612/36.

pozytu do dyspozycji tej władzy, która administrowała dotychczas depozytem w obligacjach 6% Pożyczki Narodowej.

W nocie tej należy powołać datę i pozycję przychodu, pod którą przyjęte zostały do depozytu w swoim czasie obligacje 6% Pożyczki Narodowej, oraz datę i pozycję rozchodową, pod którą obligacje te kasa wydała na rozchód celem zwrócenia właściwej placówce subskrypcyjnej.

Wzamian otrzymanych obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej kasa wypisze na rozchód na podstawie własnej noty kasowej obligacje 6% Pożyczki Narodowej i prześle je onośnej placówce subskrypcyjnej. W nocie rozchodowej należy powołać pozycję przychodową, pod którą przyjęto obligacje 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej, jak również dołączyć do tej noty zaświadczenie zwrócone przez placówkę, o czem wyżej mowa.

Przesyłka powinna odbyć się listem wartościowym na koszt subskrybenta w drodze zrealizowania odpowiedniej ilości zapadłych kuponów od Pożyczki Inwestycyjnej, co należy również stwierdzić w piśmie przewodniem do placówki subskrypcyjnej. Ewentualna nadwyżka w gotowiźnie, pozostała po pokryciu kosztów przesyłki obligacyj, powinna być zarachowana do depozytu do dyspozycji władzy administrującej depozytem.

Łącznie z obligacjami powinna kasa zwrócić placówce jeden egzemplarz spisu, potwierdziwszy na nim odbiór walorów.

Pokwitowania z odbioru i złożenia do depozytu obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej mają być wydane deponentom po zwróceniu pokwitowań na złożone w swoim czasie obligacje 6% Pożyczki Narodowej. W razie niemożności zwrócenia tego pokwitowania wskutek zagubienia i t. p. powinien deponent stwierdzić tę okoliczność na piśmie.

Zastępca Dyrektora Departamentu: (—) *M. Zakrzewski.*

Zakaz oddawania dostaw firmom, które nie nabyły obligacyj „Pożyczki Narodowej".

Pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 22 maja 1936 r. L. D. III. 6620/1/36).[1])

Nr. O. 11983/36. Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej pismem okólnem z dnia 14 października 1933 r. Nr. 680/33 zalecił, by wszystkie urzędy i przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe oraz inne instytucje prawa publicznego „wstrzymywały się od zamówień i zakupów

---

[1]) Podane do wiadomości pismem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 7 czerwca 1936 r. Nr. I. R. 4611/36.

w tych przedsiębiorstwach (firmach), które nie mogą wylegitymować się posiadaniem dyplomów o spełnieniu obowiązku obywatelskiego", polegającego na subskrypcji Pożyczki Narodowej.

Stwierdzono jednak, że niektóre urzędy rozumieją zalecenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej w ten sposób, że odrzucają korzystniejsze dla Skarbu oferty, wobec nieposiadania przez odnośnych oferentów wymaganego dyplomu.

Postępowanie takie może narażać Skarb Państwa na znaczne przepłaty, co stałoby w sprzeczności z naczelną zasadą oszczędnej gospodarki budżetowej.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przytoczone zalecenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej należy rozumieć w ten sposób, że dostawy państwowe winny być powierzane bezwzględnie firmom oferującym ceny najniższe, a jedynie przy równych warunkach tak co do ceny, jak i gwarancji solidnego wykonania zamówionej dostawy — dawać należy pierwszeństwo firmom, które przedstawią dowody nabycia obligacyj Pożyczki Narodowej.

Ministerstwo Skarbu prosi o podanie powyższego wyjaśnienia do wiadomości podległych władz i urzędów oraz przedsiębirostw i zakładów państwowych.

Minister Skarbu: (—) *E. Kwiatkowski.*

Książki, czasopisma.

„Edward Śmigły-Rydz i jego boje".

Pismo Dowództwa Okręgu Korpusu Nr. IV Sztab z dnia 4 czerwca Nr. 298/84/ośw.

Szef Wojskowego Instytutu Naukowo - Oświatowego M. S. Wojsk. pismem Nr. 298-51/Og. 2. z dnia 22 czerwca b. r. zameldował mi na podstawie informacji szefa Biura Historycznego, że broszura dr. J. Schalla p. t. „Edward Śmigły - Rydz i jego boje" (wydanie „Vita", Lwów. 1936) zawiera cały szereg elementarnych błędów historycznych w przedstawieniu życia i działalności gen. Śmigłego - Rydza.

Poza rażącemi błędami i brakami, konstrukcja pisarska bardzo słaba. Do rozpowszechnienia w wojsku i wśród młodzieży nie nadaje się.

W związku z powyższą oceną, zakazuję wszystkim bibljotekom wojskowym nabywanie wymienionej broszury i przestrzegam przed jej

nabywaniem oficerów, podoficerów oraz urzędników administracji wojskowej.

Dowódca Okręgu Korpusu Nr. VI: (—) *Inż. Litwinowicz.*
Gen. bryg.

Książki do bibljotek.

(*Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 3, poz. 76. IV.*).

Białobrzeski Cz. Życie i działalność Marji Skłodowskiej-Curie. Nakładem Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Warszawa, 1935 — do bibljotek szkolnych.

Bobrowska B. Dr. Jadwiga Młodowska. Życiorysy zasłużonych kobiet. Wydawnictwo Stowarzyszenia „Służba Obywatelska". Kraków, 1935. Skład główny: Dom Książki Polskiej w Warszawie — do bibljotek nauczycielskich.

Drzewiecki P. Przedłużenie życia. Wydawnictwo „Ligi Pracy". Warszawa — do bibljotek nauczycielskich.

Ferrero G. Wielkość i upadek Rzymu. Tom. I. Podbój. Tom II. Juljusz Cezar. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera. Poznań — do bibljotek nauczycielskich.

Goethe J. W. „Lis Przechera". Przekład wolny Leopolda Staffa. Warszawa, 1935. Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych — dla młodzieży od lat 15.

Gomółka M. 10 psalmów. Na trzygłosowy chór opracował F. Nowowiejski. Tom I. Skład główny: Księgarnia św. Wojciecha. Poznań, 1933 — do bibljotek uczniowskich szkół średnich ogólno-kształcących.

Grabowski J. Mazowsze Pruskie. Wydawnictwo Polskiego Związku Zachodniego. Warszawa, 1935 — do uczniowskich bibljotek gimnazjalnych.

Jachowicz Stanisław. „Wiersze i Bajki". Nakład Księgarni św. Wojciecha — do bibljotek nauczycielskich.

Jachowicz Stanisław. „Powiastki i bajki". Nakład Księgarni św. Wojciecha — do bibljotek nauczycielskich.

Jędrzejewiczowa M., Seweryn St. Nowa szkoła polska a życie. Bibljoteka Pedagogiczna Zespołu Rodziców przy grupie „Zrąb". Nr. 1. Warszawa, 1933 — do bibljotek nauczycielskich.

Karpiński Stanisław. „Polskie skrzydła". Książnica-Atlas — dla młodzieży od lat 15.

Kilarski Jan. „Biały Król Gonawy". Księgarnia św. Wojciecha — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Lepecki Mieczysław B. „Podróż do Somosiery". Tygodnik dla młodzieży Nr. 22. „Przygody i Podróże" — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Lubicz Wolska Aleksandra. „Kosmate rączki". Skład główny: Dom Książki Polskiej w Warszawie, 1936 — dla młodzieży od lat 9 do 11.

Maciejewski J. W. W obliczu śmierci Wodza narodu, Marszałka Józefa Piłsudskiego. Publikacja z dni smutku i żałoby narodowej. Wydawnictwo St. Kondeckiego. Warszawa, 1935 — do bibljotek nauczycielskich.

Majewski J. Dr. „Wyprawa Livingstona". Warszawa, 1935. Towarzystwo Wydawnicze „Rój" — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Martynowiczówna Wł. Organizacja pracy nauczyciela historji w szkole powszechnej. Bibljoteka Metodyczno - Pedagogiczna. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa. Warszawa — do bibljotek nauczycielskich szkół powszechnych.

Meisnerówna Zofja. „Marynarze z Delfina". Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Mezger Maksymiljan. „Monika jedzie na Madagaskar". Przekład L. Schechtlówny. Księgarnia św. Wojciecha — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Mickiewicz Ad. Pan Tadeusz. Przekład M. Rylskoho. Wstupne słowo R. Smal-Stoćkoho. Ukrainskyj Naukowyj Instytut Warszawa, 1934 — do bibljotek nauczycielskich i uczniowskich szkół z ruskim (ukraińskim) językiem nauczania.

Morcinek Gustaw. „Ludzie są dobrzy". Warszawa, 1935. Instytut Wydawniczy „Bibljoteka Polska" — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Morcinek Gustaw. „Serce za tamą". Wydanie drugie. Księgarnia św. Wojciecha — dla młodzieży od lat 15.

Piccard A. Na podbój stratosfery. Ze świata przyrody. Nr. 1. Nakładem Naszej Księgarni. Warszawa, 1935 — dla uczniów szkół średnich ogólno-kształcących.

Przyborowski Walery. „Rycerz bez skazy". Wydawnictwo Księgarni Popularnej w Warszawie — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Rogala Jan. „O morzu i srebrnym ptaszku". Bibljoteka Książek Różowych. Nr. 180 — dla młodzieży od lat 9 do 11.

Rokiciński Z. „Darem Pomorza" naokoło świata. Ilustrowany reportaż dla młodzieży. Wydawnictwo Instytutu Wydawniczego „Bibljoteka Polska" Warszawa 1935 — do bibljotek szkół powszechnych i gimnazjów.

Romanowska L. i Witkowska H. Wanda Haberkantówna. Życiorysy zasłużonych kobiet. Wydawnictwo Stowarzyszenia „Służba Obywatelska". Kraków, 1935 — do bibljotek nauczycielskich.

Singer Irma. Zamknięta Księga. Bajki żydowskie. Wydawnictwo Księgarni M. H. Rubina. Lwów — do bibljotek szkół z hebrajskim i żydowskim językiem nauczania.

Sokołowski M. Szata roślinna Tatr Polskich. Przewodnik geograficzno - roślinny. Z Tatr i Podhala. Nr. 1. Skład główny w „Naszej Księgarni". Warszawa, 1935 — do bibljotek nauczycielskich.

Szelburg - Zarębina Ewa. „Bursztynowy Talizman", nakładem K. S. Jakubowskiego we Lwowie, 1935 — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Świeżawski Ludwik. „Miasto bez ojczyzny". Warszawa, 1934. Wydawnictwo Młodej Prozy — dla młodzieży od lat 15.

Tatarówna W. Marja Skłodowska - Curie. Życiorysy zasłużonych kobiet. Wydawnictwo Stowarzyszenia „Służba Obywatelska". Kraków, 1935 Skład główny: „Dom Książki Polskiej" w Warszawie — do bibljotek szkół średnich ogólnokształcących.

Thompson E. S. Strzępouch — dzieje pewnego zająca. Przetłumaczyła Marja Arct - Golczewska. Wydawnictwo M. Arcta. Warszawa — jako książkę pomocniczą do bibljotek uczniowskich dla klas od V—VII szkół powszechnych.

Tułacz Wiśniewski Kazimierz. „Pieśni poległych". Warszawa, 1933. Wojskowy Instytut Naukowo - Wydawniczy — dla młodzieży od lat 15.

Twardowski K. O tak zwanych prawdach względnych. Bibljoteczka filozoficzna. 3. Wydawnictwo Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Lwów, 1934 — do bibljotek szkolnych oraz jako książkę pomocniczą, dozwoloną dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących.

Wieniawa Długoszowski B. Wzruszenia Krakowskie. Staraniem i nakładem Zarządu stoł. król. miasta Krakowa. Rok 1933 — do bibljotek wyższych klas gimnazjalnych.

Witwicki W. Analiza psychologiczna ambicji. Bibljoteczka filozoficzna 4. Wydawnictwo Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Lwów, 1934 — do bibljotek szkolnych oraz jako książkę pomocniczą dozwoloną dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących.

Żabińska H. Jak białowieskie rysice zostały warszawiankami. Opowieści przyrodnicze. Nr. 1. Nakładem „Naszej Księgarni". Warszawa, 1936 — jako książkę pomocniczą do bibljotek uczniowskich w klasach od V—VII szkół powszechnych.

Odebranie debitu drukom zagranicznym.

Pismo Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego, Wydziału Społeczno-Politycznego, z dnia 26 czerwca 1936 r. L. B. B. 134/178/36.

Nr. O. 14383/36. Zawiadamiam, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z 5 czerwca 1936 r. Nr. AA 17 f 17 na podstawie art. 33 dekretu z 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P Nr 14, poz 186), § 26 ustawy prasowej z 17 grudnia 1862 Dz Pr. P. Nr. 6 ex 1863, oraz § 14 ustawy prasowej z 7 maja 1874 Dz. U. R. Nr. 16, str. 65, w brzmieniu art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 28 grudnia 1934 Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976, odebrało debit pocztowy niżej wymienionym drukom, ponieważ te druki zawierają w swej treści cechy przestępstw przewidzianych w Kodeksie Karnym, a mianowicie:

1) czasopismu „Ognisko", wydawanemu w języku polskim w Paryżu,

2) czasopismu „Russkij Narodnyj Gołos", wydawanemu w języku rosyjskim w Użhorodzie,

3) biuletynowi „Korespondencja Cieszyńska", wydawanemu w języku polskim w Morawskiej Ostrawie,

4) broszurze „Kalendar Kanadijskoho Farmera na rik 1936", wydanej w języku ruskim w Kanadzie,

5) książce „Lenin Kogn Bund", wydanej w języku żydowskim w Mińsku Litewskim,

6) książce „Judn in FSSR" pod red. EZ Dimansztejna, wydanej w języku żydowskim w Moskwie.

Za Wojewodę: (—) *Wehrstein. Kierownik Oddziału.*

Nadesłane.

St. Jodłowski i W. Taszycki. Zasady pisowni polskiej i interpunkcji ze slownikiem ortograficznym. Według uchwał Komitetu Ortograficznego Polskiej Akademji Umiejętności, zatwierdzonych przez Ministerstwo W. R. i O. P.

Lwów. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich 1936 r.

Cena 90 groszy wraz ze znaczkiem na Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych.

P r z y r o d a i T e c h n i k a, czasopismo poświęcone popularyzacji nauk przyrodniczych i technicznych. Redaguje dr. Anna d'Abancourt-Koczwarowa. Nakład Książnica - Atlas. Lwów.

Zielarstwo może stać się w Polsce potężną dźwignią naszego rolnictwa, które hodowlą roślin lekarskich i przemysłowych może podnieść wybitnie swą dochodowość. Zagadnienie to nowe i bynajmniej nie łatwe w realizacji wymaga gruntownego i wszechstronnego rozważenia. Strona organizacyjna zielarstwa jest u nas pod opieką Polskiego Komitetu Zielarskiego. O stanie prac tych, ich wynikach oraz o współczesnych kierunkach w zielarstwie, o jego znaczeniu ekonomicznem i naukowem mówi wszechstronnie i zajmująco artykuł w ostatnim numerze „Przyrody i Techniki" pióra dr. I. Turowskiej.

Tenże numer przynosi artykuł dr. Karczewskiego „Odmiany wodoru". Jest to streszczenie wyników badań ostatniej doby nad tem pierwiastkiem, który oprócz 3 izotopów posiada dwie odmiany allotropowe, stąd bogactwo jego postaci występujących jako: wodór, deuter, tritium, oraz orto- i parawodór i ich wzajemne kombinacje.

P. Lindenman w artykule „Życie zwierzyny łownej dawniej i dziś" pisze, w jakich warunkach dziś żyje nasza zwierzyna oraz czy odpowiadają one jej wymaganiom naturalnym. O przerobie żywicy i stanie jej w Polsce pisze p. inż. Wojciechowski. Sylwetkę wielkiego neurologa Pawłowa kreśli prof. Sosnowski.

Z r ą b. Wyszedł z druku Nr. 2/26 „Zrębu", który zawiera Myśli Józefa Piłsudskiego o Wilnie.

Artykuł K. Kosińskiego „Józef Piłsudski a literatura polska" mówi o stosunku Marszałka do trzech wieszczów i o reminiscencjach Słowackiego w pismach i przemówieniach Piłsudskiego.

Janusz Jędrzejewicz rozpatruje nową deklarację Grupy Zrąb. W obszernym artykule charakteryzuje inicjator i prezes Grupy Zrębu dotychczasową jej działalność i wyczerpująco rozwija program wychowawczy, zawarty w punktach nowej deklaracji.

N-ru dopełniają artykuły o zagadnieniach szkolnych: J. Miedzińskiej „Młodzież pracująca a szkolnictwo dokształcające", A Zanda i J. Nowakowskiego.

Prócz recenzyj pism polskich, francuskich, angielskich i niemieckich oraz książek polskich i obcych — jest dział „z praktyki wychowania obywatelskiego", przynoszący opracowanie ankiety o teatrach dziecięcych (H. Małkowski).

Bardzo pożyteczną akcję rozpoczął „Zrąb", podając częściową (narazie) bibljografję książek o Marszałku Piłsudskim.

NAKŁADEM PAŃSTWOWEGO WYDAWNICTWA KSIĄŻEK SZKOLNYCH WE LWOWIE

ul. Kurkowa 21. — Telefon 228-47.

NR. KONTA P. K. O. 505.425

ukazały się nowości

Powieści dla młodzieży

	Cena Zł
Kornel Makuszyński — „Wielka Brama"	3.50
Ferdynand Antoni Ossendowski — „W polskiej dżungli"	3.50
Gustaw Morcinek — „Po kamienistej drodze"	2.40
Cykl książek o polskich wyprawach badawczych	
B. Chwaściński i J. Wojsznis — Wśród gór Marokka"	1.90
Wiktor Ostrowski — „Na szczytach Kordyljerów"	1.90
Stanisław Siedlecki — „Wśród polarnych pustyń Swalbardu"	2.20
Adam Wojtyga — „Turnieje lotnicze"	2.30
Ewa Szelburg Zarembina — „Ogród króla Marcina"	2.20
Marja Kownacka — „Plastusiowy Pamiętnik"	1.30
B. Orliński — „Moje wrażenia z lotu do Tokio"	2.50
L. Orvietto — „Opowiadania z dawnych, dawnych czasów"	3.65
J. Parandowski — „Przygody Odysseusza"	2.—
J. Parandowski — „Wojna trojańska"	1.70
Einhard — „Życie Karola Wielkiego"	1.50
L. Rydel — „Ferenike i Pejsidoros"	1.90
M. Zaruski — „Na bezdrożach tatrzańskich"	4.80
Goethe J. W. — „Lis Przechera" (Reineke Fuchs). Przekład Leopolda Staffa	2.80
J. Parandowski — „Mitologja"	6.60
J. I. Kraszewski — „Rzym za Nerona"	2.80
L. Orvietto — „Narodziny Rzymu"	4.50
Z. Nałkowska — „Między zwierzętami"	3.40
Stefan Balicki — „Chłopcy"	1.60
W. Frantz — „Z bocianich wypraw i przygód"	2.50
H. Szczerbowski — „Boje o Polskę Marsz. J. Piłsudskiego"	3.—
St. Machniewicz — Estetyka życia codziennego"	14.—
Wł. Witwicki — „Wiadomości o stylach"	8.—
T. Sinko — „Hellada i Roma w Polsce"	7.80
K. Górski — „Pomorze wczoraj i dziś"	4.90
Grodecki, Lepszy Feldman — „Kraków i ziemia krakowska	6.30
Stefan Papée — „Wielkopolska wczoraj i dziś"	5.60
„Michał Anioł" — Leopolda Staffa	4.40
„Rey z Nagłowic" — Stanisława Wasylewskiego	4.40
„Balzac" — Tadeusza Żeleńskiego (Boy'a)	4.40
Czachowski Kazimierz: „Obraz współczesnej literatury polskiej" (1884—1935).	
Tom I. Naturalizm i Neoromantyzm	8.—
Tom. II. Neoromantyzm i Psychologizm	9.—
Tom III. Ekspresjonizm	11.—
Lektura niemiecka	
1. Erich Kästner: „Der 35 Mai oder Konrad reitet in die Südsee"	0.90
2. Lotte Hansen: „Chauffeur Weber und sein Freund"	0.75
3. B. Diebold: „Das Buch der guten Werke"	0.90

	Cena zł.
4. F. Gerstäcker: „Der Schiffszimmermann"	0.90
5. W. Hauff: Das kalte Herz	0.85
6. R. Frank-G. Lichey: Der Schädel des Negerhäuptlings Makua . . .	1.02

Lektura francuska.

1. J. Jacquin & A. Fabre: „Sur l'ecrain du cinema"	0 85
2. Yvonne Ostroga: „Petites Filles de la vieille France"	0·75
3. P. Besbre: „Le naufrage mystérieux"	1·—

oraz podręczniki szkolne dla szkół powszechnych i średnich.

Nakładem Państw. Wydawnictwa Książek Szkolnych we Lwowie

ukazały się następujące podręczniki, przeznaczone dla szkół z niemieckim językiem nauczania:

Meine Fibel für die I·te Abteilung der Volksschulen	1.70
Mein Lesebuch für die II Klasse der Volksschulen	1·80
Rechenbuch I für die I Abteilung der Volksschulen	0·80
Rechenbuch II für die II Abteilung für der Volksschulen	1·40
H. Kowalski i M. Golas — Puer Romanus. Lateinische Lesestücke für die I-ste Klasse der Allgemeinbildenden Gnmnasium	2·—
Lateinische Grammatik, Teil I. Die wichtigsten Erscheinungen der lateinischen Laut- und Formenlehre nach **S. Samolewicz** und **L. Jus**	3·75
O. Cieślińska und **H. Nieniewska** — Parlons francais Leitfaden zum Unterricht der französische Sprache für die I Gymnasialklasse	2·40
Heimatkunde. Ein Arbeitsbuch für den Anfangsunterricht in der Erdkunde für Schulen mit deutscher Untersichtssprache in Polen nach **E. Romer** und **M. Polaczkówna**	2·50
St. Pawłowski — Europa. Ejn Lehrbuch der Erdkunde für die höheren Klassen der Mittelschulen	3·90
St. Pawłowski — Die aussereuropäischen Länder und Meere. Ein Lehrbuch der Erdkunde für die höheren Klassen der Mittelschulen	3·90
Geschichtsbuch für Schulen mit deutscher Unterrichtssprache in Polen nach **W. Jarosz**	2·50
Geschichte des Mittelalters für die höheren Klassen der Mittelschulen mit deutscher Unterrichtssprache in Polen nach **Cz. Nanke**	4·00

Warunki prenumeraty:

Cena prenumeraty rocznej Dziennika Urzędowego Kur. O. S. Lw. wynosi 6 złotych, która może być uregulowana w 4 ratach kwartalnych. Cena numeru pojedyńczego wynosi 60 groszy. Prenumeratę wpłacać należy wyłącznie na Konto czekowe P. K. O. Nr. 504.090. — Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego — Administracja Dziennika Urzędowego we Lwowie.

Cena ogłoszeń: Cała strona 120 zł., pół strony 65 zł., ćwierć strony 35 zł.

Adres Redakcji i Administracji:

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie, ul. Karmelicka l. 4.

„Drukarnia Polska" Lwów, Krasickich 18 a, tel 229-19.